സത്യം എന്താണ്? - നമ്പർ ഒന്ന്

സത്യത്തിന്റെ ഘടന: വെളിപ്പാട്, പ്രവചനാത്മക സമാന്തരങ്ങൾ, ആൽഫയും ഒമേഗയും

Jeff Pippenger
2023-08-05

സത്യം എന്താണെന്ന വിഷയത്തെ നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഈ പഠനം നാം വെളിപ്പാട് ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളോടുകൂടി ആരംഭിച്ചുവെന്നും, അതിനു ശേഷം എലീയാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനം ചേർത്തുവെന്നും ശ്രദ്ധിക്കാം. ഈ പഠനങ്ങളുടെ ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾ: പ്രവചനത്തിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പങ്ക് തിരിച്ചറിയുക, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിന്റെ സന്ദേശം തുറന്നുകാട്ടുക, ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായ പ്രവാചകരുടെ പങ്ക് തിരിച്ചറിയുക, കൂടാതെ യേശു ആൽഫാ ആണെന്നതിന്റെ അർത്ഥസംബന്ധമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ പരിഗണിക്കുക. വെളിപ്പാടിന്റെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ വെളിപ്പാടിന്റെ അവസാന വാക്യങ്ങളോടു യോജിച്ചും ഒത്തുചേരുന്നതുമാണെന്ന് നാം ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി; ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലും—ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും—യേശു തന്നെയാണ് ആൽഫയും ഒമേഗയും, ആരംഭവും അവസാനവും, ഒന്നാമനും അവസാനത്തെയും എന്നു സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ബൈബിളിലെ ആരംഭവാക്യങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും സമാപനവാക്യങ്ങളോട് ഒത്തുപോകുന്നു എന്നും, അതുപോലെ തന്നെ പുതിയനിയമത്തിന്റെ ആരംഭവാക്യങ്ങളും—ബൈബിളിനെ നിങ്ങൾ സമഗ്രമായോ രണ്ടു നിയമങ്ങളായോ, അതിന്റെ ആരംഭമോ സമാപനമോ ഏതുവിധത്തിൽ പരിഗണിച്ചാലും—അതിനോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തെളിയിക്കുന്നതിനായി, രണ്ടാമത്തെ പഠനത്തിൽ നാം എലീയാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംക്ഷിപ്തമായ ചർച്ച ഉപയോഗിച്ചു.

ചരി(തമുഴുവനും ദൈവത്വ ം ദൈവസ്വ രൂപത്തെ (കമേണ വെളിപ്പെ ടുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുകയാണെന്ന ബോധ്യ മാണ് നാം വികസിപ്പ ിക്ക ാൻ (ശമിക്ക ുന്ന മറ്റൊ ാരു ㄓㄑ ം. അതുകൊണ്ട ുതന്നെ യാ ഉടമ്പ ടി-ചരി(തത്ത ിന്റെ ബൈബിൾ(പമേയത്ത ിൽ കാലം പുരോഗമിക്ക ുമ്പോ ാൾ, ദൈവം തന്റെ വിവിധ നാമങ്ങ ളിലെ (പതീകാത്മ കത മുഖാന്ത രം തന്റെ സ്വ ഭാവത്തെ പടിപടിയായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ വെളിപ്പെ ടുത്ത ിയതായി നാം (ശദ്ധ ിച്ച തും. സർവ്വ ശക്ത നായ ദൈവം അ(ബാഹാമിനോടു സംസാരിച്ച ു; അതേ ദൈവം മോശെയോടും സംസാരിച്ച ു; എങ്ക ിലും അന്ന ുമുതൽ തന്റെ നാമം യഹോവ എന്ന ു അറിയപ്പെ ടേണ്ട താണെന്ന ് മോശെയെ അറിയിച്ച ു. തുടർന്ന ് (കിസ ്തു

വന്ന പ്പേ ാൾ, ദാനിയേലിന്റെ മൂന്ന ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിൽ ഒരു ബാബിലോണ്യ ൻ ആ നാമത്ത ിന്റെ ഒരു ്ര പയോഗം നടത്ത ിയതൊഴിച്ച ാൽ, പഴയ നിയമത്ത ിൽ അറിഞ്ഞ ിട്ട ില്ല ാത്ത ഒരു നാമത്തേ ാടുകൂടിയാണ് അവൻ സ്വ യം പരിചയപ്പെ ടുത്ത ിയത്. യേശു താൻ പിതാവിന്റെ ഏകജാതനാണെന്ന ് തിരിച്ച റിയിച്ച തിൽ മാ്ര തം ഒതുങ്ങ ിയില്ല ; ആ ്ര പത്യേ ഉടമ്പ ടി-ചരി്ര തത്ത ിൽ താൻ മനുഷ്യ പു്ര തനാണെന്ന ും അവൻ സ്വ യം തിരിച്ച റിയിച്ച ു. ആദ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തേ ാടു ദൈവം ഉടമ്പ ടിയിൽ ്ര പവേശിച്ച പ്പേ ാൾ, മില്ല റൈറ്റ ് ആദ്വെ ന്റിസത്ത ിനും അവൻ ഒരു നാമം നൽകി.

> “നാം അന്ത്യത്തോടു ഇത്ര അടുക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത്, നമ്മുടെ ആചാരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ലോകത്തോടു അത്ര സാമ്യമുള്ളവരായി മാറണമോ, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ നാമധേയമുള്ള ജനത്തെ കണ്ടെത്തുവാൻ മനുഷ്യർ വ്യർത്ഥമായി നോക്കേണ്ടിവരുന്നതുപോലെ? ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനമായ നമ്മുടെ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളെ ലോകം നൽകുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനത്തിനുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും വിറ്റുകളയണമോ? ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുന്നവരുടെ അനുകൂല്യം അത്യന്തം മൂല്യമുള്ളതെന്നു കണക്കാക്കണമോ? കർത്താവ് തന്റെ ജനമെന്നു പേരിട്ടിരിക്കുന്നവർ മഹത്തായ ‘ഞാൻ ആകുന്നു’ എന്നവനേക്കാൾ ഉന്നതമായ മറ്റേതെങ്കിലും ശക്തിയുണ്ടെന്നു കരുതണമോ? നമ്മെ ഏഴാംദിവസത്തെ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളാക്കി തീർത്ത വിശ്വാസത്തിന്റെ സവിശേഷ നിർണായക ബിന്ദുക്കളെ മായ്ച്ചുകളയുവാൻ നാം ശ്രമിക്കണമോ?” Evangelism, 121.

സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾക്ക് നൽകിയ നാമം കർത്താവാൽ തന്നെയാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്; സഹോദരി വൈറ്റ് അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളെ ദൈവത്തിന്റെ നാമകരണം ലഭിച്ച ജനമെന്നുവെച്ചു പലപ്പോഴും പരാമർശിക്കുന്നു. “നാമകരണം ലഭിച്ച” എന്നത് പേര് ലഭിച്ചതെന്നർത്ഥമാണ്. സഹോദരി വൈറ്റ് ദൈവത്തിന്റെ നാമകരണം ലഭിച്ച ജനമെന്നു തിരിച്ചറിയുന്ന ഏക രണ്ടു സഭകൾ പുരാതന ഇസ്രായേലും ആധുനിക ഇസ്രായേലും ആകുന്നു.

അതിനാൽ, വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ നാം മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ, നൂറ്റിനാൽപ്പത്തിനാലായിരമായി കൂടിയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഫിലദെൽഫ്യർക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന “പുതിയ നാമം” ശോധനാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് മുദ്ര തുറക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനാത്മക രഹസ്യത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗമാണെന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

> ജയിക്ക ുന്ന വനെ ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്ത ിന്റെ ആലയത്ത ിൽ ഒരു തൂണാക്ക ും; അവൻ ഇനി പുറത്തേ ക്ക ു പോകുകയില്ല ; എന്റെ ദൈവത്ത ിന്റെ നാമവും, എന്റെ ദൈവത്ത ിൽനിന്ന ു സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ു ഇറങ്ങ ിവരുന്ന പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന എന്റെ ദൈവത്ത ിന്റെ നഗരത്ത ിന്റെ നാമവും, എന്റെ പുതിയ നാമവും

> ഞാൻ അവന്റെ മേൽ എഴുതും. ചെവിയുള്ള വൻ ആത്മ ാവ് സഭകളോടു പറയുന്ന തു കേൾക്ക ട്ടെ . വെളിപ്പ ാട് 3:12, 13.

അവസാനത്തെ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിന്റെ സന്ദേശമാണ്; അതു അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു വെളിപ്പാടുമാണ്.

> "വരന്റെ വരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ ജനങ്ങളോടു, 'ഇതാ നിങ്ങളുടെ ദൈവം' എന്നു പറയേണ്ടതാണ്." കരുണാനിധിയായ പ്രകാശത്തിന്റെ അവസാന കിരണങ്ങൾ, ലോകത്തിനു നൽകപ്പെടേണ്ട കരുണയുടെ അവസാന സന്ദേശം, അവന്റെ സ്നേഹസ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു വെളിപ്പാടാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ അവന്റെ മഹത്വം പ്രകടമാക്കേണ്ടവരാണ്. ദൈവകൃപ തങ്ങൾക്കായി എന്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്." Christ's Object Lessons, 415, 416.

'വചനം' എന്ന നിലയിൽ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഇനിയും വളരെ കൂടുതലുണ്ട്; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നാം 'സത്യം' എന്ന വചനം പരിഗണിക്കാം. "സത്യം" എന്നതിന്റെ ഗ്രഹിക്കുകയും "സത്യം" എന്ന വചനത്തെയും, കൂടാതെ "സത്യത്തിന്റെ വചനം" രൂപപ്പെടുത്താൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട അക്ഷരങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഗ്രഹണമാണ്.

> അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവനോടു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ നീ രാജാവാണോ? യേശു ഉത്തരം നൽകി: ഞാൻ രാജാവാണ് എന്നു നീ തന്നേ പറയുന്നു. ഇതിന്നായിട്ടാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്; ഇതിന്നുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ലോകത്തിലേക്കു വന്നതും, സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിന്ന്. സത്യത്തിൽ ഉള്ള ഏവനും എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. പീലാത്തോസ് അവനോടു ചോദിച്ചു: സത്യം എന്താണ്? ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ വീണ്ടും യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തേക്കു പോയി അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരുതരത്തിലുള്ള കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. യോഹന്നാൻ 18:37, 38.

ഈ വചനത്തിൽ "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഗ്രീക്ക് പദം, ഒരു അക്ഷരവും ഒരു സംഖ്യയും കൂടിയായ ഒരു എബ്രായ പദത്തിൽ നിന്നാണ് എടുത്തെടുത്തിരിക്കുന്നത്. എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ അക്ഷരം 'അലെഫ്' ആണ്. വാസ്തവത്തിൽ, എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങൾ "അലെഫ്"യും "ബേത്ത്"യും ആകുന്നു; അവ ഗ്രീക്കിലെ ആദ്യ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളായ ആൽഫയും ബീറ്റയും ഏറെ സാമ്യമുള്ളവയാണ്. ഇവ ചേർന്നാണ് "alphabet" എന്ന പദത്തിന്റെ മൂലരൂപം രൂപപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ "ആൽഫ" എന്ന പദം (എബ്രായ അക്ഷരമായ അലെഫിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാകയാൽ) ഒരു അക്ഷരമായും, ഒരു പദമായും, ഒരു സംഖ്യയായും, കൂടാതെ യേശുവിന്റെ അനേകം നാമങ്ങളിൽ ഒന്നായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

പീലാത്തോ ാസ്, “സത്യ ം എന്ത ാകുന്ന ു?” എന്ന ു ചോദിച്ച പ്പേ ാൾ, താൻ
“ലോകത്ത ിലേക്ക ു വന്ന ത്” ഏതു കാരണത്ത ാലാണോ, അതുപോലെ തന്നെ
താൻ “ജനിച്ച ത്” ഏതു കാരണത്ത ാലാണോ, അത് “സത്യ ത്ത ിനു” സാക്ഷ ്യ
വഹിക്കേ ണ്ട തിനായിരുന്ന ുവെന്ന ് യേശു ഇതിനകം അവനോടു
പറഞ്ഞ ിരുന്ന ു. “സത്യ ത്ത ിലുള്ള ഏവനും” തന്റെ ശബ്ദ ം കേൾക്ക ു
എന്ന ും അവൻ കൂട്ട ിച്ചേ ർത്ത ു.

> ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ വായിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; അവ കേൾക്കുന്നവരും അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ ആകുന്നു; കാരണം സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 1:3.

സത്യം: G225—G227-ൽ നിന്ന്; സത്യം: – സത്യമായ, X സത്യമായി, സത്യം, യാഥാർത്ഥ്യം. G227—G1-ൽ നിന്ന് (നിഷേധകകണമായി)യും G2990-ൽ നിന്നുമുള്ളത്; സത്യമായ (മറച്ചുവയ്ക്കാത്തതായ): – സത്യമായ, സത്യമായി, സത്യം. G1; A. എബ്രായമൂലമുള്ളത്; അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യക്ഷരം: രൂപകാർത്ഥത്തിൽ മാത്രം (സംഖ്യാരൂപത്തിലുള്ള അതിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന്) ആദ്യത്തെത്. ആൽഫ.

> യേശു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിലൂടെയല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല. യോഹന്നാൻ 14:6.

യേശു “ഞാൻ … സത്യമാണ്” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, താൻ ഒരു അക്ഷരവും, ഒരു സംഖ്യയും, ‘ആൽഫാ’ എന്ന അക്ഷരത്തിനുള്ള ഒരു വാക്കും ആണെന്നായിരുന്നു അവൻ പറഞ്ഞത്; കാരണം ആൽഫാ എന്ന വാക്കും ആൽഫാ എന്ന സംഖ്യയും എല്ലാം “സത്യം” ആകുന്നു. ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ, എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ “സംസാരിച്ച നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധൻ” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന എബ്രായപദമായ “പാൽമോനി”യുടെ അർത്ഥമായ അത്ഭുതകരമായ സംഖ്യാഗണകനായി ക്രിസ്തു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തി.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചു: നിത്യയാഗത്തെക്കുറിച്ചും, ശൂന്യമാക്കുന്ന അതിക്രമത്തെക്കുറിച്ചും, വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും കാൽകീഴിൽ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഈ ദർശനം എത്രകാലം നിലനിൽക്കും? അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറ് ദിവസം വരെ; അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ദാനീയേൽ 8:13, 14.

പതിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ ആ “ഒരു വിശുദ്ധ ൻ” “പൽമോനി” ആകുന്ന ു—
അത്ഭ ുതകരമായ സംഖ്യ കർത്ത ാവു, അഥവാ രഹസ്യ ങ്ങ ളുടെ
സംഖ്യ കർത്ത ാവു. 2300 വർഷങ്ങ ളുടെ പ്രവചനവും 2520 വർഷങ്ങ ളുള്ള
രണ്ട ് പ്രവചനങ്ങ ളും അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത് ഈ രണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ

2300 വർഷങ്ങ ൾ "വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ " സംബന്ധ ിച്ച ുള്ള തും, 2520 വർഷങ്ങ ളുള്ള രണ്ട ് പ്രവചനങ്ങ ൾ "സൈന്യ ത്തെ " സംബന്ധ ിച്ച ുള്ള തുമാകുന്ന ു; കാരണം വിശുദ്ധ മന്ദ ിരവും സൈന്യ വും രണ്ട ും റോമാൽ ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തായിരുന്ന ു. 2520 വർഷങ്ങ പ്രവചനം ദൈവത്ത ിന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരവും ജനവും ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. സമയത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ിയുള്ള പരസ ്പരം ആഴത്ത ിൽ ബന്ധ ിക്ക പ്പെ ട്ട മൂന്ന ് ഗൗരവമുള്ള പ്രവചനങ്ങ ൾ— ബൈബിളിലെ അതേ നിർണ്ണ ായക സ്ഥ ാനത്ത ാണ്, അവിടെ യേശു സ്വ യം രഹസ്യ ങ്ങ ളുടെ അത്ഭ ുതകരമാ സംഖ്യ കർത്ത ാവായി പരിചയപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ത്. സമയം സംബന്ധ ിച്ച അധിപതിയായി സ്വ യം പരിചയപ്പെ ടുത്ത ുവാൻ അവൻ ഈ രണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾ വെറും തെരഞ്ഞെ ടുത്ത തല്ല ; മറിച്ച ്, അവൻ സ്വ യം വെളിപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ആ രണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾ, ആധുനിക ആത്മ ീയ ഇസ്രായേലുമായി അവൻ നിയമത്ത ിൽ പ്രവേശിക്കേ ണ്ട സമയത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; കൂടാതെ, ആ രണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾ അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അടിസ്ഥ ാനവും കേന്ദ്ര സ ്തംഭവും കൂടിയാണ്.

> മറ്റെല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളെയുംക്കാൾ അധികമായി അഡ്വെന്റ് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും കേന്ദ്രസ്തംഭവും ആയിരുന്നത് ഈ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു: "രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു ദിവസം വരെ; അപ്പോൾ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും." [Daniel 8:14.]" The Great Controversy, 409.

അവസാനകാലമായ 1798-ൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചിതമായി, ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭമായ മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കാലത്ത് സംഭവിച്ച പ്രവചനജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധനയെ അടയാളപ്പെടുത്തി, ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശം ചരിത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകം മില്ലറൈറ്റുകൾക്കു തുറന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ, പാൽമോണിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്ദേശം—കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സന്ദേശം—മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ടു. ദൈവവചനം ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടുന്നില്ല; അത് എല്ലായ്പ്പോഴും അവസാനത്തെ ആരംഭത്തോടു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു വെളിപ്പെടുത്തൽ നിർബന്ധമായും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ സത്യം അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ആധാരിതമാണെങ്കിലും, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിനും വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിനുമിടയിലെ പ്രസ്താവിതബന്ധത്തിലും ഇത് ആധാരിതമാണ്. ദാനിയേലും വെളിപ്പാടും ഒരു പുസ്തകത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആ പ്രതിനിധാനത്തിൽ അവ രണ്ടുസാക്ഷികളാണ്—ആദ്യത്തേത് ദാനിയേലും അവസാനത്തേത് വെളിപ്പാടുമാണ്.

> "ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പ ാടിന്റെയും പുസ ്തകങ്ങ ൾ ഒന്ന ാണ്. ഒന്ന ് ഒരു പ്രവചനമാണ്; മറ്റെ ാന്ന ് ഒരു വെളിപ്പ ാടാണ്; ഒന്ന ് മുദ്രയിട്ട ിരിക്ക ുന്ന

ഒരു പുസ ്തകമാണ്, മറ്റെ ാന്ന ് തുറന്ന ിരിക്ക ുന്ന ഒരു പുസ ്തകമാണ്." Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 972.

ദാനിയേലും വെളിപ്പാടും രണ്ടുപുസ്തകങ്ങളായിരുന്നാലും ഒരേ പുസ്തകമാണ്; ബൈബിൾ പഴയതും പുതുതുമായ നിയമങ്ങളായി, അല്ലെങ്കിൽ ആരംഭവും അന്ത്യവും ആയി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഒരേ പുസ്തകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ മോശെയും ഏലീയാവുമായിട്ടാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടു സാക്ഷികൾ പഴയതും പുതുതുമായ നിയമങ്ങളാണ്.

"രണ്ടു സാക്ഷികളെക്കുറിച്ചു പ്രവാചകൻ ഇനിയും ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: 'ഇവരാണ് ഭൂമിയുടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ടു ഒലിവുമരങ്ങളും രണ്ടു വിളക്കുതണ്ടുകളും.' 'നിന്റെ വചനം,' എന്ന് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറഞ്ഞു, 'എന്റെ കാലിന്നു ദീപവും എന്റെ പാതേക്കു വെളിച്ചവും ആകുന്നു.' വെളിപ്പാട് 11:4; സങ്കീർത്തനം 119:105. ഈ രണ്ടു സാക്ഷികൾ പഴയനിയമത്തിൻറെയും പുതിയനിയമത്തിൻറെയും തിരുവെഴുത്തുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു." The Great Controversy, 267.

ദാനിയേലും യോഹന്നാനും പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും, ഇരുവരും ബന്ദികളാക്കപ്പെട്ടവരും, രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായി ഒരേ പ്രവാചകചരിത്രരേഖ ലഭിച്ചവരും, ഇരുവരും ഒരുലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരും, യെരൂശലേമിന്റെ നാശാനന്തരകാലത്ത് ജീവിച്ചവരുമായിരുന്നു; ഇരുവരും മരണത്തിന്റെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളുമായിരുന്നു (തിളച്ചെണ്ണയിൽ നിന്നുള്ള യോഹന്നാനും സിംഹഗുഹയിൽ നിന്നുള്ള ദാനിയേലും).

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വെളിപ്പാട് ദാനിയേൽ തിരിച്ചറിയുന്നു; പ്രചോദനം സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ "കേന്ദ്രസ്തംഭവും അടിത്തറയും" എന്നു വിളിക്കുന്ന ആ രണ്ട് വാക്യങ്ങളിലാണ് അവൻ അതു ചെയ്യുന്നത്. ആ രണ്ട് വാക്യങ്ങൾ വില്യം മില്ലറിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവസാനമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട "കോണിക്കല്ല്" ആയിരുന്നു. ആ കോണിക്കല്ലിനോടൊപ്പം സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരം, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം, ശബ്ബത്ത്, അന്വേഷക ന്യായവിധി, വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ എന്നിവയുടെ ബോധ്യവും വന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്; യോഹന്നാൻ അതിന്റെ അവസാനം ആകുന്നു.

യോഹന്ന ാന്റെ എഴുത്ത ് അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ ക്രിസ ്തുവിന്റെ സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ ഒരു വെളിപ്പ ാട് തിരിച്ച റിയിക്ക ും. ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ, എല്ല ാം ഗണിതപരമായതിന്റെയും സ്രഷ്ട ാവായ

അത്ഭ ുതസംഖ്യ ാനിർണായകനായി അവൻ തന്നെ വെളിപ്പെ ടുത്ത ി; ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ അവൻ തന്നെ അത്ഭ ുതഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞ നായി വെളിപ്പെ ടുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ഭാഷയുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന സകലത്ത ിന്റെയും സ്രഷ്ട ാവാണ് അവൻ—അത് ഭാഷയുടെ ഘടനയായാലും, വ്യ ാകരണനിയമങ്ങ ളായാലും, വാക്ക ുകളായാലും, അക്ഷ രമാലയിലെ അക്ഷ രങ്ങ ളായാലും. വാക്ക ുകളാൽ സാധ്യ മാകുന്ന , എഴുതപ്പെ ട്ട തായാലും സംസാരിക്ക പ്പെ ട്ട തായാലും വ്യ ാകരണനിയമങ്ങ ളാൽ നിയന്ത്ര ിക്ക പ്പെ ടുന്ന , തന്റെ രൂപകല ്പനപ്രകാരമുള്ള ഒരു അക്ഷ രമാലകൊണ്ട ് എഴുതപ്പെ ടുന്ന ആശയവിനിമയം അവൻ സൃഷ്ട ിച്ച അതിനുമപ്പ ുറം—അവൻ വചനമാണ്. ആ വചനത്ത ാൽ അവൻ അന്ധ രുമായ ഒരുക്ക മില്ല ാത്ത ലവോദിക്യ രെ വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ഫിലദെൽഫ്യ രാക്ക ി രൂപാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു.

> നിന്റെ സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ; നിന്റെ വചനം സത്യമാണ്. യോഹന്നാൻ 17:17.

“വിശുദ്ധീകരിക്കുക” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വിശുദ്ധമാക്കുക എന്നതാണ്. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ വിശുദ്ധരായിരിക്കും; അവർ ആ സ്വഭാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത് “സത്യം” മുഖേനയായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവന്റെ “വചനം” മുഖേനയായിരിക്കും; കാരണം യേശുവാണ് വചനം, അവൻ തന്നെയാണ് സത്യം.

> ആരംഭത്തിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അതേ വചനം ആരംഭത്തിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സകലവും അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിൽ ഒന്നും പോലും അവനെ കൂടാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. യോഹന്നാൻ 1:1–3.

ഇത് യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതുന്ന ആദ്യ കാര്യമാണ് എന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇത്, തീർച്ചയായും, ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തോടു സമാന്തരമാണ്. ഇത് സാക്ഷ്യത്തിന് കൂടുതൽ ചേർത്ത്, ഉല്പത്തി ഒന്നിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഉല്പത്തി 1:1.

ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ “ദൈവം” എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദം ബഹുവചനത്തിലാണ്; അതുകൊണ്ട് തന്നേ അങ്ങേയറ്റം “ആരംഭത്തിൽ” തന്നേ ദൈവം ഒരുവനിലധികമാണെന്ന് അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, “ആരംഭത്തിൽ” വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, വചനം ദൈവമായിരുന്നു. ആ വചനം സൃഷ്ടാവായിരുന്നു.

യേശുവാണ് വചനം; ദൈവികതയും മാനുഷികതയും സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവൻ ബൈബിൾ ഉത്പാദിപ്പിച്ചത്—ദൈവികത പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുകയും, സഭകളിലേക്കയയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിലെ വചനങ്ങൾ എഴുതിയവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ മാനുഷികത പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, യേശുവിനെപ്പോലെ തന്നേ, ബൈബിളും മാനുഷികതയും ദൈവികതയും ചേർന്ന ഒരു സംയോജനമാണ്. വീണുപോയ ജഡസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ബൈബിൾ വിശുദ്ധമാണ്; അതിനെ എഴുതി കുറിച്ച പുരുഷന്മാരും വിശുദ്ധരായിരുന്നു.

> നമുക്കു പ്രവചനവചനമെന്നതിൽ ഇനി കൂടുതൽ ഉറപ്പുള്ളതു ഉണ്ടു; ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപത്തോടു പോലെ, പകലുദിക്കുകയും പ്രഭാതനക്ഷത്രം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ, നിങ്ങൾ അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് നന്നാകുന്നു. ആദ്യം ഇതു അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ: തിരുവെഴുത്തിലെ യാതൊരു പ്രവചനവും സ്വമേധയാ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല. പ്രവചനം പുരാതനകാലത്തു മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വന്നതല്ല; മറിച്ച്, ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരായ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായി സംസാരിച്ചു. 2 പത്രൊസ് 1:19–21.

പ്രവാചകന്മാർ വിശുദ്ധന്മാരായ മനുഷ്യരായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ ഇപ്പോഴും പതിതരായ മാനുഷിക സത്തകളായിരുന്നു; കാരണം എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ കുറവായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, ബൈബിൾ ദൈവികതയുടെയും മാനുഷികതയുടെയും ഒരു സംയോജനമാണ്, അതു വിശുദ്ധവുമാകുന്നു; കാരണം ദൈവവചനം തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെയും തന്റെ ലിഖിതവചനത്തിലൂടെയും ദൈവികതയോടുകൂടെ ഏകീകൃതമായ മാനുഷികത പാപം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു പ്രകടമാക്കുവാൻ വന്നു. ബൈബിളിനെക്കുറിച്ച് സത്യമാകുന്നത് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും സത്യമാകുന്നു, കാരണം അവൻ ബൈബിൾ ആകുന്നു.

യേശു പാപമയമായ ജഡം തന്റെ മേൽ ധരിച്ചു, എങ്കിലും ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തില്ല; അതുവഴി, ദൈവികതയോടു സംയോജിതമായ മനുഷ്യത്വം പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന മാതൃക അദ്ദേഹം നൽകി.

> “ബേത് ലഹേമിന്റെ കഥ അക്ഷയമായ ഒരു പ്രമേയമാണ്. അതിൽ ‘ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സമ്പത്തിന്
> ആഴം’ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.” റോമർ 11:33. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സിംഹാസന
> ഒരു പുൽത്തൊട്ടിലിനുവേണ്ടി മാറിക്കൊടുക്കുകയും, ആരാധനാപൂർവ്വം നിലകൊള്ളുന്ന ദൂതന്മാരുടെ സഹവാസം കാളിത്തൊട്ടിയിലെ മൃഗങ്ങളുടെ സഹവാസത്തിനുവേണ്ടി വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത രക്ഷകന്റെ ത്യാഗത്തെ കണ്ടു നാം വിസ്മയിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അഹങ്കാരവും സ്വയംപര്യാപ്തതയും

> അവന്റെ സന്ന ിധിയിൽ ശാസിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. എങ്ക ിലും, ഇത് അവന്റെ അത്ഭ ുതകരമായ ആത്മ താഴ്ച്ചയുടെ ആരംഭം മാത്രമായിരുന്ന ു. ആദാം ഏദേനിൽ തന്റെ നിർദോഷാവസ്ഥ യിൽ നിലകൊണ്ട ിരുന്ന പ്പേ ാലും, ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യ സ്വ ഭാവം സ്വ ീകരിച്ച തുതന്നെ ഏകദേശം അനന്ത മായ ഒരു അപമാനമായേനേ. എന്ന ാൽ, നാലായിരം വർഷത്തെ പാപംകൊണ്ട ് മനുഷ്യ വർഗ്ഗ ം ദുർബലമായിരുന്ന പ്പേ ാൾ യേശു മനുഷ്യ ത്വ ം സ്വ ീകരിച്ച ു. ആദാമിന്റെ എല്ല ാ സന്ത തികളെയും പോലെ, വംശപാരമ്പ ര്യ ത്ത ിന്റെ മഹത്ത ായ നിയമത്ത ിന്റെ പ്രവർത്ത നഫലങ്ങ ൾ അവനും സ്വ ീകരിച്ച ു. ആ ഫലങ്ങ ൾ എന്ത ായിരുന്ന ു എന്ന ത് അവന്റെ ഭൂമിയിലെ പൂർവ്വ ികരുടെ ചരിത്രത്തെ ിൽ കാണിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. നമ്മ ുടെ ദുഃഖങ്ങ ളും പരീക്ഷ ക പങ്ക ിടുന്ന തിനും, പാപരഹിതമായ ഒരു ജീവിതത്ത ിന്റെ മാതൃക നമുക്ക ് നല്കുന്ന തിനുമായി അവൻ അത്ത രത്ത ിലുള്ള ഒരു പാരമ്പ ര്യ വുമായി വന്ന ു." The Desire of Ages, 48.

യേശു വചനമാണ്; യേശുവും ബൈബിളും മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവും സംഗമിച്ച ഒന്നാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ യേശു ബൈബിൾ ഉദ്ഭവിപ്പിച്ചപ്പോൾ, കേൾക്കുന്നവർക്ക് കേൾക്കുവാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു അവൻ ബൈബിളിനകത്ത് നിയമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ബൈബിളിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ആ നിയമങ്ങൾ അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണലക്ഷണങ്ങളും ആകുന്നു.

> "വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ ബൈബിളിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും സംഗമിച്ച് സമാപിക്കുന്നു. ഇവിടെ ദാനിയേൽപുസ്തകത്തിന്റെ പൂരകഭാഗമുണ്ട്." അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 585.

"സമ്പൂർണമാക്കുക" എന്ന അർത്ഥമാണ് "complement" എന്ന വാക്കിനുള്ളത്. ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ്യം വെളിപ്പാടിൽ അവസാനിക്കുന്നു; അതിനാൽ ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ്യം ആരംഭവും വെളിപ്പാട് അന്തവും ആകുന്നു. വെളിപ്പാടിന്റെ ആരംഭം വെളിപ്പാടിന്റെ അവസാനത്തിലും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു; ദാനിയേൽ ഒന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യത്തിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലും അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള ബാബിലോനും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധമുണ്ട്, അതിൽ ബാബിലോൻ ജയിക്കുന്നു; എന്നാൽ പരീക്ഷാകാലചരിത്രത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ, ദാനിയേൽ 11:45; 12:1-ൽ, ആത്മീയ ബാബിലോൻ ആത്മീയ യിസ്രായേലുമായി യുദ്ധത്തിലായിരിക്കെ ഒടുവിൽ ബാബിലോൻ തോൽക്കുകയും യിസ്രായേൽ ജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വെളിപ്പാടിലുള്ള യോഹന്നാനോടുള്ളതുപോലെ തന്നേ, ദാനിയേലിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ആരംഭം അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തോടു യോജിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, സത്യം എന്താണ്?

ഉപദേശം എന്ന ത് വിശ്വ ാസികളുടെ ഒരു സമൂഹം ശരിയെന്ന ു മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തിനെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ഒരു പദമാണ്. അതിന്റെ ഉദ്ദേ ശ ഉപയോഗമോ ബൈബിളിലേക്കേ ാ ക്രിസ ്തുമതത്ത ിലേക്കേ ാ മാത്രം

പരിമിതപ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല . അങ്ങ നെ വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന ക്രിസ്തുമതത്ത ിര സത്യ മായ ഉപദേശങ്ങ ളേക്ക ാൾ അസത്യ മായ “ഉപദേശങ്ങ ൾ” കൂടുതലായിരിക്ക ാം; കാരണം ആത്മ ീയ ബാബിലോൻ, അഥവാ പാപ്പ ാധിപത്യ ം, അശുദ്ധ വും വെറുപ്പ ുളവാക്ക ുന്ന തുമായ സകല പക്ഷ ികളുടെയും ഒരു കൂട്ട ാണ്; ആ പക്ഷ ികൾ ദുഷ്ട തയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; “ന്യ ായപ്രമാണം ഇല്ല ാതാക്ക ിയിരിക്ക ുന്ന ു” എന്ന തുപോലുള്ള വ്യ ാജോപദേശങ്ങ ളിലൂടെ സഭകൾ അതിനെ നിലനിർത്ത ുകയും മൂടിവെക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. എന്ന ാൽ സത്യ മായ ഉപദേശം ഉണ്ട .

ബെര്യക്കാരുടെ മനസ്സുകൾ മുൻവിധിയാൽ ചുരുങ്ങിപ്പോയിരുന്നില്ല. അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രസംഗിച്ച ഉപദേശങ്ങളുടെ സത്യസന്ധത അന്വേഷിക്കാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അവർ ബൈബിൾ പഠിച്ചത് കൗതുകത്താൽ അല്ല, വാഗ്ദത്ത മെസ്സീയാവിനെക്കുറിച്ചു എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്തെന്നു അറിയേണ്ടതിന്നായിരുന്നു. അവർ പ്രതിദിനം ദൈവാത്മപ്രചോദിത രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു; വചനത്തെ വചനത്തോടു താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ സ്വർഗീയ ദൂതന്മാർ അവരുടെ അരികിലുണ്ടായിരുന്നു; അവരുടെ മനസ്സുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു.

“സുവിശേഷത്ത ിന്റെ സത്യ ങ്ങ ൾ എവിടെയായാലും പ്രഖ്യ ാപിക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, സത്യ സന്ധ മായി ശരി ചെയ്യ ുവാൻ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന വർ തിരുവെഴുത്ത ുകളെ ജാഗ്രതയോടെ അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന തിനിലേക്ക ു നയിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്ത ിലെ സമാപനദൃശ്യ ങ്ങ ളിൽ, പരീക്ഷ ിക്ക ുന്ന സത്യ ങ്ങ ്‌ പ്രഖ്യ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന വർ ബെരെയക്ക ാരുടെ മാതൃക അനുസരിച്ച ്‌ പ്രതിദിനം തിരുവെഴുത്ത ുകളെ പരിശോധിക്ക ുകയും, തങ്ങ ൾക്ക ു കൊണ്ട ുവരപ്പെ ടുന്ന സന്ദേ ശങ്ങ ളെ ദൈവവചനത്തേ ാടു താരതമ്യ പ്പെ ടുത്ത ുകയും ചെയ്തിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, ഇന്ന ്‌ ഇപ്പേ ാൾ താരതമ്യേ ന വളരെ കുറച്ച ുപേർ മാത്രമുള്ള ിടത്ത ്‌, ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണത്ത ിലെ കല്പ നകളോടു വിശ്വ സ്തരായ വലിയൊരു സമൂഹം ഉണ്ട ായേനേ. എന്ന ാൽ ജനപ്രിയമല്ല ാത്ത ബൈബിൾ സത്യ ങ്ങ ൾ അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, പലരും ഈ പരിശോധന നടത്ത ുവാൻ നിരസിക്ക ുന്ന ു. തിരുവെഴുത്ത ിന്റെ വ്യ ക്ത മായ ഉപദേശങ്ങ ളെ ഖണ്ഡ ിക്ക ുവാൻ കഴിയാതിരിക്കെ പോലും, സമർപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തെളിവുകളെ പഠിക്ക ുന്ന തിൽ അവർ പരമാവധി അനാസക്ത ി പ്രകടിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ഈ ഉപദേശങ്ങ ൾ യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ സത്യ മാണെങ്ക ിലും, ആ പുതിയ വെളിച്ച ം അവർ സ്വ ീകരിച്ച ാലും ഇല്ലെ ങ്ക ിലും അതിന് വലിയ പ്രാധാന്യ മില്ലെ ന്ന ു ചിലർ കരുതുന്ന ു; അങ്ങ നെ അവർ ആത്മ ാക്ക ളെ വഴിതെറ്റ ിക്ക ുവാൻ ശത്രു ഉപയോഗിക്ക ുന്ന മനോഹരമായ കെട്ട ുകഥകളോടു ചേർന്ന ു നിൽക്ക ുന്ന ു. ഇങ്ങ നെ അവരുടെ മനസ്സ ുകൾ തെറ്റ ാൽ അന്ധ മാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു, അവർ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ു വേർപെടുകയും

ചെയ്യ ുന്ന ു.”

> “എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിനനുസരിച്ചായിരിക്കും വിധി വിധിക്കപ്പെടുക. കർത്താവ് തന്റെ ദൂതന്മാരെ രക്ഷയുടെ സന്ദേശവുമായി അയക്കുന്നു; അവർ കേൾക്കുന്നവർ തന്റെ ദാസന്മാരുടെ വചനങ്ങളെ എങ്ങനെ സമീപിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ അവൻ ഉത്തരവാദികളാക്കും. സത്യത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അന്വേഷിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കും.” അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, 231, 232.

“സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യങ്ങൾ” ആയ “ഉപദേശങ്ങൾ” ഉണ്ടെന്നും അവ പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും അറിയുക. അവയിൽ ചിലത്, (എല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ പോലും) “പരീക്ഷിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ” ആകുന്നു. ശബ്ബത്ത് എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഒരു പരീക്ഷിക്കുന്ന സത്യമാണ്. സത്യവും അസത്യവും ആയ ഉപദേശങ്ങൾ ഉണ്ട്. സത്യമായ ഉപദേശങ്ങളിൽ ചിലത് അവ കേൾക്കുന്നവർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട കാലഘട്ടത്തിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തരത്തിലുള്ള സത്യവും ഉണ്ട്. ഈ സത്യങ്ങളെ “വർത്തമാന സത്യം” എന്നു വിളിക്കുന്നു.

> “ദൈവവചനത്തിൽ അനേകം അമൂല്യസത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിന് ഇപ്പോൾ ആവശ്യമായത് ‘വർത്തമാനസത്യം’ ആകുന്നു. വർത്തമാനസത്യത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൂതന്മാർ വിട്ടുമാറി, ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ആത്മാവിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അനുയോജ്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിലുള്ള അപകടം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാര്യം ഹാനിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി സാത്താൻ ഇവിടെ സാധ്യമായ ഓരോ അവസരവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തും.”
>
> “എന്നാൽ വിശുദ്ധമന്ദിരം, 2300 ദിവസങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ, കഴിഞ്ഞ അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിക്കാനും നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് കാണിക്കാനും, സംശയിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥാപിക്കാനും, മഹത്വപൂർണ്ണമായ ഭാവിക്കു നിശ്ചയത്വം നൽകാനും അത്യന്തം യോജിച്ചവയാണ്. ദൂതന്മാർ പ്രധാനമായി അധിവസിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഇവയാണെന്ന് ഞാൻ പലവട്ടം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.” Early Writings, 63.

അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ുകൾ ഈ ഭാഗം യാഥാർത്ഥ ്യ ത്ത ിൽ പറയുന്ന തിനെ ഒഴിവാക്ക ുന്ന തിനായി പലപ്പേ ാഴും ഇതിനെ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന ു. നമ്മ ുടെ “ഇപ്പേ ാഴത്തെ സത്യ ം” എന്ന സന്ദേ ശങ്ങ ളിൽ ഊന്ന ിപ്പ റയേണ്ട ത് വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം, 2300 ദിവസങ്ങ ൾ, കല ്പനകൾ, യേശുവിന്റെ വിശ്വ ാസം

എന്ന ിവ മാ(ത്രമാണെന്ന ് അവർ വാദിക്ക ുന്ന ു. ഈ നാല്
വിഷയങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ് വ്യ ക്ത മാക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തിനെ ഒഴിവാക്ക ുന്ന തിനായിട്ട ാണ് അവർ ഈ അവകാശവാദം ഉന്ന യിക്ക ുന്ന ത്.

ഈ നാല് മഹത്തായ സത്യങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, അവ "കഴിഞ്ഞ അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിക്കാനും നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാനം എന്താണെന്ന് കാണിക്കാനും, സംശയിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസം സ്ഥാപിക്കാനും, മഹത്വമുള്ള ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് നിശ്ചയത്വം നൽകാനും ഏറ്റവും കൃത്യമായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്നതാണ്. ഈ നാല് present truth ഉപദേശങ്ങൾ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭം (കഴിഞ്ഞ അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനം) അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അന്ത്യം (നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാനം) പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണെന്ന് കാണിക്കാനായി രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ നാല് പ്രാഥമിക ഉപദേശങ്ങൾ, അന്ത്യം ആരംഭത്താൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ "അത്യന്തം കൃത്യമായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." ഈ ദൈവപ്രചോദിത ഭാഗഭാഗികതയുടെ പ്രകാരം, ഇതുതന്നെയാണ് "ഇപ്പോൾത്തെ സത്യം," അതായത് "ഇപ്പോൾ കൂട്ടത്തിന് ആവശ്യമായത്."

പുരാതന ഇസ്രായേൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭമാണ്; ആധുനിക ഇസ്രായേൽ അവസാനമാണ്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള പുരാതന ഇസ്രായേൽ, 1798-ലെ അന്ത്യകാലാരംഭം മുതൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ, സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ജനത്തെ പ്രതിരൂപമായി സൂചിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ വരവിന് മുമ്പ് "ഇപ്പഴത്തെ സത്യം" യെഹൂദന്മാർക്കു ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല; ആചാരങ്ങളിലും സമ്പ്രദായങ്ങളിലും ആശ്രയിച്ചതിനാൽ അവർ അന്ധരായിരുന്നു (ലവൊദിക്യസ്ഥിതി).

> "നാം ജീവിക്കുന്ന കാലത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനെ നാം പാതിപോലും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതിനെ നാം പാതിപോലും ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല. നാം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ശത്രു എത്ര ഭയങ്കരനാണെന്നും, അവനെ നേരിടുവാൻ നാം എത്ര മോശമായി തയ്യാറായിരിക്കുകയാണെന്നും ഞാൻ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ വിറയ്ക്കുന്നു. ഇസ്രായേൽമക്കളുടെ പരീക്ഷകളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യ വരവിന് തൊട്ടുമുമ്പിലുള്ള അവരുടെ മനോഭാവവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിന് മുമ്പുള്ള അവരുടെ അനുഭവത്തിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ നിലപാട് ഉദാഹരിക്കേണ്ടതിന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും എനിക്ക് മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്—ശത്രു യെഹൂദന്മാരുടെ മനസ്സുകൾ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ ഓരോ അവസരവും എങ്ങനെ അന്വേഷിച്ചുവോ, അതുപോലെ ഇന്നും അവൻ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ മനസ്സുകളെ അന്ധമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, അങ്ങനെ അവർ വിലയേറിയ സത്യം വിവേചിച്ചറിയുവാൻ പ്രാപ്തരാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു." Selected Messages, book 2, 406.

നമ്മുടെ അടുത്ത പരാമർശപ്രകാരം, യെഹൂദന്മാർ "ദൈവത്തിന്റെ ആദിമസത്യം" കാഴ്ചവിട്ടിരുന്നു; യെഹൂദന്മാർക്കുള്ള ആ ആദിമസത്യം മിസ്രയീമിൽനിന്നുള്ള വിടുതലിന്റെ ചരിത്രമായിരുന്നു. ആ വിടുതലിന്റെ ചരിത്രം തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ ആദിമസത്യം; തലമുറതലമുറയായി തങ്ങളുടെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട സത്യമായി അവർക്കു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും അതുതന്നെ ആയിരുന്നു. അഡ്വെന്റിസം ചെയ്തതുപോലെ അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. ആത്മീയമായി കുരുടരായ യെഹൂദന്മാർക്ക് സത്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനായി, യേശു സത്യത്തെ ഒരു ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

> "രക്ഷകന്റെ കാലത്ത്, യെഹൂദന്മാർ സത്യത്തിന്റെ വിലയേറിയ രത്നങ്ങളെ പരമ്പര്യത്തിന്റെയും കെട്ടുകഥകളുടെയും മാലിന്യങ്ങളാൽ അത്രയും മൂടിക്കെട്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, സത്യവും അസത്യവും വേർതിരിച്ചറിയുന്നത് അസാധ്യമായിരുന്നു. അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും ദീർഘകാലം പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട തെറ്റുകളുടെയും മാലിന്യം നീക്കിക്കളഞ്ഞ്, ദൈവവചനത്തിന്റെ രത്നങ്ങളെ സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ സ്ഥാപിക്കാനാണ് രക്ഷകൻ വന്നത്. അവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരികയാണെങ്കിൽ രക്ഷകൻ എന്തു ചെയ്യും? പരമ്പര്യത്തിന്റെയും ആചാരചടങ്ങുകളുടെയും മാലിന്യം നീക്കിക്കളയുന്നതിൽ അവൻ സമാനമായ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യേണ്ടിവരും. അവൻ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അത്യന്തം അസ്വസ്ഥരായി. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ആദിമസത്യത്തെ കാണാതെപോയിരുന്നു; എന്നാൽ ക്രിസ്തു അതിനെ വീണ്ടും ദൃശ്യമാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ വിലയേറിയ സത്യങ്ങളെ അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും തെറ്റിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി."

> "മഹത്വമുള്ള സത്യങ്ങൾ കാഴ്ചയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുമാറായി അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തെറ്റും അന്ധവിശ്വാസവും അവയെ തേജസ്സില്ലാത്തതും ആകർഷണരഹിതമായതുമാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. യേശു ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചം വെളിപ്പെടുത്തുകയും, സത്യത്തിന്റെ മനോഹരമായ പ്രഭയെ അതിന്റെ സമസ്ത ദൈവീയ മഹിമയോടുകൂടെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. സത്യസന്ധരായവരുടെ മനസ്സുകൾ വിസ്മയഭരിതമാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ രത്നങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അവയെ അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്കു മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിച്ച അവന്റെ ഭാഗത്തേക്കു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശുദ്ധസ്നേഹഭാവങ്ങളിൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു."

> "യെഹൂദന്മാർ സത്യത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം മനസ്സിലാക്കി, ദൈവവചനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ഉപദേശിച്ചു; എന്നാൽ ദൈവനിയമത്തിന്റെ ദൂരവ്യാപക സ്വഭാവം അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. ക്രിസ്തു പരമ്പരാഗതത്തിന്റെ മാലിന്യം നീക്കിക്കളഞ്ഞ്, ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സാരവും ഹൃദയഭാഗവും വെളിപ്പെടുത്തി. അവൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ നിയന്ത്രണാതീതമായി

> ക്രോധാകുലരായി. ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ഒരു പട്ടണത്തിൽ മറ്റൊന്നിലേക്കു വ്യാജവാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ യേശു പ രൂപങ്ങളെ നീക്കിക്കളഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ പഴയ സത്യങ്ങളെ വീണ്ട സ്ഥാപിച്ചു, അവയെ സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനകത്ത് സ്ഥിതി അവൻ അവയെ പരസ്പരം യോജിപ്പിച്ചും ബന്ധിപ്പിച്ചും, സമ്പൂർണ്ണ വ സമമിതിയുള്ളതുമായ ഒരു സത്യ സംവിധാനം രൂപപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഇതായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ നാം എന്ത് ചെയ്യ നാം ക്രിസ്തുവിനോടു ഐക്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കയില്ലയോ? നാം കേൾവിവാർത്തകളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമോ? നമ്മുടെ സ്വന്തം കല്പനകൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശം നമ്മിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കാൻ നാ അനുവദിക്കുമോ? നാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കയും, വിവേകത്തോടെ കേൾക്കയും, നാം പഠിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെയും ഉപദേശിക്കയും വേണം. ജീവനുള്ള അപ്പത്തിനായി നാം നിരന്തരം വിശന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം; ജീവനുള്ള ജലത്തിനും ലെബാനോനിലെ ഹിമത്തിനും വേണ്ടി നിരന്തരം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം; അങ്ങനെ ചെയ്താൽ സത്യത്തിന്റെ ഉറവയായ ഉറവിടത്തിന്റെ ജീവനുള്ള, ശീതളമായ ജലങ്ങളിലേക്കു ജനങ്ങളെ നയിക്കാൻ നമുക്ക കഴിയും.” Review and Herald, June 4, 1889.

യേശു തന്റെ ആദ്യ വരവിൽ “പഴയ സത്യങ്ങളെ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു; അവയെ സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അവയെ പരസ്പരം ഒത്തുചേർത്ത് യോജിപ്പിച്ച്, സമ്പൂർണ്ണവും സമമിതിയുള്ളതുമായ ഒരു സത്യസംവിധാനം രൂപപ്പെടുത്തി.” പഴയ സത്യങ്ങളെ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി യേശു പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭകാലചരിത്രം ഉപയോഗിച്ചു; അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ സത്യങ്ങളെ (വിഷയാനുസൃതമായി) പരസ്പരം ഒത്തുനിരത്തി, അവയെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു (സമാന്തരമായി, വരിപുറത്ത് വരിയായി). അവരെ അന്ധരാക്കിയിരുന്ന ആചാരങ്ങളിലും പാരമ്പര്യങ്ങളിലുമിദ്ദ്യന്ദ്ധ യെഹൂദന്മാരെ മോചിപ്പിക്കേണ്ടതിനായിട്ടായിരുന്നു അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ആ ചരിത്രം അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യിസ്രായേലിന്റെ അവസാനകാലചരിത്രമായിരുന്നു.

പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം അഡ്വെന്റിസം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ആചാരത്തിന്റെയും ലൗദികേയന്ധത നീക്കുന്നതിനായി സത്യത്തെ ഏതു ഘടനയിലാക്കേണ്ടതോ, ക്രിസ്തു യെഹൂദന്മാരുമായി ഇടപെട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായതുപോലെ അതു ഇപ്പോൾ നടപ്പാകുന്നു. “പഴയ സത്യങ്ങൾ” സത്യത്തിന്റെ “ഘടനയിൽ” സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; അങ്ങനെ പ്രവചനരേഖകൾ മറ്റു പ്രവചനരേഖകളുമായി “രേഖമേൽ രേഖ” എന്ന നിലയിൽ സമാന്തരമായി ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും, അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഒരു ലൗദികേയനെ അവരുടെ അന്ധതയിൽ നിന്ന് സാധ്യതയോടെ മോചിപ്പിക്കലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സകല കാര്യങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവാണ് നമ്മുടെ മാതൃക.

ബൈബിളിൽ ഉപദേശമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന സത്യങ്ങൾ ഉണ്ട്; കൂടാതെ "അനവധി അത്ഭുതകരമായ സത്യങ്ങൾ" ഉണ്ട്; എന്നാൽ സത്യം വെളിപ്പെടുന്ന സമയത്ത് ജീവിക്കുന്ന ആ "തലമുറയിലെ" "ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായ" "വർത്തമാനസത്യം" എന്നതും ഉണ്ട്. പ്രവചനപരമായി ഇത് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ നാലാമത്തെ തലമുറയിൽ സംഭവിക്കുന്നു; കൂടാതെ "ഈ തലമുറയ്ക്കു ഒരു പരീക്ഷണമായ" ആ "വർത്തമാനസത്യം" അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആദ്യകാല തലമുറകൾക്കു ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നില്ല.

"തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ ദുഷ്കരമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്; പത്രോസിന്റെ ഭാഷപ്രകാരം, അശിക്ഷിതരും അസ്ഥിരരുമായവർ അവയെ തങ്ങളുടെ സ്വവിനാശത്തിന്നായി വളച്ചൊടിക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തിൽ തിരുവെഴുത്തിലെ ഓരോ വാക്യഭാഗത്തിന്റെയും അർത്ഥം വിശദീകരിപ്പാൻ നമുക്കു സാധിക്കാതിരിക്കാം; എങ്കിലും പ്രായോഗിക സത്യത്തിന്റെ ജീവനാവശ്യമായ യാതൊരു കാര്യവും രഹസ്യതയുടെ മേഘത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ആ കാലത്തേക്കുള്ള സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകം പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട സമയം ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിൽ വരുമ്പോൾ, അവന്റെ ആത്മാവിനാൽ മനസ്സുകൾ ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ തിരുവെഴുത്തുകളെ അന്വേഷിപ്പാൻ പ്രേരിതരാകും; അങ്ങനെ കണ്ണിക്കു കണ്ണി അന്വേഷിച്ചുകണ്ടെത്തി, അവയെ ഒരു സമ്പൂർണ ശൃംഖലയിൽ ഐക്യപ്പെടുത്തും. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവും അങ്ങനെ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടും; ആരും തെറ്റിപ്പോകയോ അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല."

"പ്രവചനത്തിന്റെ ശൃംഖലയെ നാം പിന്തുടർന്നുവരുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കാലത്തേക്കുള്ള വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യം വ്യക്തമായി കാണപ്പെടുകയും വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാം അനുഭവിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളുടെയും നമ്മുടെ പാതയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ നാം ഉത്തരവാദികളാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ തലമുറകളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവർ, അവരിന്മേൽ പ്രകാശിപ്പാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ട വെളിച്ചത്തിനുവേണ്ടി ഉത്തരവാദികളായിരുന്നു. അവരെ പരീക്ഷിച്ച തിരുവെഴുത്തിലെ വ്യത്യസ്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവരുടെ മനസ്സുകൾ പരിശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ നാം ഗ്രഹിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെ അവർ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അവർക്കില്ലായിരുന്ന വെളിച്ചത്തിനുവേണ്ടി അവർ ഉത്തരവാദികളായിരുന്നില്ല. നമുക്കുള്ളതുപോലെ അവർക്കും ബൈബിൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സമാപനദൃശ്യങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യേക സത്യത്തിന്റെ വിരിവ് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന അവസാന തലമുറകളുടെ കാലത്താണ് സംഭവിക്കേണ്ടത്.

"പ്രത്യേ ക സത്യ ങ്ങ ൾ, തലമുറകൾ ഉണ്ട ായിരുന്ന സാഹചര്യ ങ്ങ ൾക്ക നുസൃതമായി

> അനുയോജ്യ മാക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ായിരുന്ന ു. ഈ തലമുറയിലെ ജനങ്ങ ൾക ഒരു പരീക്ഷ യായിരിക്ക ുന്ന വർത്ത മാനസത്യ ം, വളരെ മുമ്പ ിലുണ്ട ായിരുന്ന തലമുറകളിലെ ജനങ്ങ ൾക്ക ് ഒരു പരീക്ഷ യായിരുന്ന ില്ല . ഇപ്പേ ാൾ നാലാമത്തെ കല ്പനയിലെ ശബ്ബ ത്ത ിനെക്ക ുറിച്ച ു ഞങ്ങ ള്മേൽ ്രപകാശിക്ക ുന്ന വെളിച്ച ം കഴിഞ്ഞ കാലത്ത ിലെ തലമുറകൾക്ക ു നൽകിയിരുന്നെ ങ്ക ിൽ, ആ വെളിച്ച ത്തെ ക്ക ുറിച്ച ു ദൈവം അവരെ ഉത്ത രവാദികളാക്ക ിയേനേ.” Testimonies, volume two, 692, 693.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നാല് തലമുറകളുണ്ടെന്ന സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഹബക്കൂക്കിന്റെ ഫലകങ്ങളിലേക്കാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ഈ സത്യത്തെ വളരെ ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം, ലാവോദിക്യാ എന്ന നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം "ന്യായവിധിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ" എന്നതാണ് എന്നുള്ളതാണ്. അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭം ന്യായവിധിയുടെ ഉദ്ഘാടനത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചു; അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനമോ ന്യായവിധിയുടെ സമാപ്തിയെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ന്യായവിധിയുടെ സമാപ്തി മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറകളിൽ സംഭവിക്കുന്നു.

> നിനക്കായി ഒരു കൊത്തുപ്രതിമയെയെങ്കിലും, മുകളിൽ ആകാശത്തിലുള്ളതിലോ താഴെ ഭൂമിയിലുള്ളതിലോ ഭൂമിക്കു കീഴെയുള്ള വെള്ളത്തിലുള്ളതിലോ ഉള്ള യാതൊന്നിന്റെയും സാദൃശ്യരൂപമെയെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കരുത്. അവയ്ക്ക് മുമ്പിൽ നമസ്കരിക്കരുത്; അവയെ സേവിക്കരുത്; കാരണം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയായ ഞാൻ അസൂയയുള്ള ദൈവമാണ്; എന്നെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളുടെ മേൽ മൂന്നാം തലമുറയിലും നാലാം തലമുറയിലും വരെ സന്ദർശിക്കുന്നവനും, എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിക്കുന്ന ആയിരങ്ങൾക്കു കരുണ കാട്ടുന്നവനും ആകുന്നു. പുറപ്പാട് 20:4–6.

ന്യ ായവിധിയുടെ സമാപ ്തിയിൽ, ലോദ്യ കേയൻ (വിധിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു ജനത) അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അന്ത ിമ തലമുറ, യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത ് ്രപാചീന ഇ്രസായേൽ ആയതുപോലെ, ന്യ ായവിധിക്ക ു വിധേയരായി കർത്ത ാവിന്റെ വായിൽനിന്ന ു ഛർദ്ദ ിക്ക പ്പെ ട്ട ുപോകും. ബൈബിളിലെ ഉപദേശങ്ങ ൾ സത്യ ങ്ങ ളാണ്; അതുപോലെ പരീക്ഷ ണസത്യ ങ്ങ ളും ഉണ്ട ്; പിന്നെ നിലവിലെ സത്യ ങ്ങ ളും ഉണ്ട ്. നിലവിലെ സത്യ ം എപ്പേ ാഴും ഒരു പരീക്ഷ ണസത്യ മാണ്; എന്ന ാൽ അത് ഇപ്പേ ാൾ ജീവിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന തലമുറയ്ക്ക ായി ്രപത്യേ കമായി രൂപകൽപ്പ ന ചെയ ്തിരിക്ക ുന്ന ഒരു പരീക്ഷ ണസത്യ ത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക എന്ന ിരുന്ന ാലും, വസ ്തുതയായ കാര്യ മായത് ഇതാണ്: ദൈവവചനത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള ഏതെങ്ക ിലും സത്യ ത്തെ നാം നിരസിക്ക തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ുന്ന നിമിഷം തന്നെ , അത് നാം പരാജയപ്പെ ട്ട ഒരു

പരീക്ഷ ണസത്യ മായി മാറിയിരിക്ക ുന്ന ു.

യേശു ദൈവത്തിന്റെ വചനമാണ്, അവൻ സത്യവും ആകുന്നു. താൻ "ലോകത്തിലേക്ക്" "വന്നത്" എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്ന് അവൻ പീലാത്തോസിനോടു അറിയിച്ചു: "സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിപ്പാൻ" തന്നെയാണെന്ന്; തന്റെ ശബ്ദം കേട്ട എല്ലാവരും "സത്യത്തിലുള്ളവർ" ആണെന്നും. പീലാത്തോസും യേശുവും പരാമർശിച്ച "സത്യം" എന്ന പദം ഹീബ്രു ഭാഷയിലെ ഒരു വാക്കിൽ നിന്നുള്ളതാണ്; അത് "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും പഴയ നിയമത്തിൽ നൂറ്റിയിരുപത്തേഴു പ്രാവശ്യം കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഹീബ്രു വാക്ക് (H571) ഇംഗ്ലീഷിൽ വിവിധ പദങ്ങളായി വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പഴയ നിയമത്തിൽ തൊണ്ണൂറ്റിരണ്ടു പ്രാവശ്യം "truth" എന്നായാണ് അത് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അനേകം തലങ്ങളിൽ അത്യന്തം ഗൗരവപൂർണ്ണമായ ശക്തിയുള്ള വാക്കുകളിൽ ഒന്നാണ് അത്.

പഴയ നിയമത്തിൽ "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദം മൂന്ന് എബ്രായ അക്ഷരങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്; എബ്രായ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ഓരോന്നിനും സ്വന്തം നിർവചനം ഉള്ളതിനാൽ, ആ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്ന് രൂപംകൊള്ളുന്ന പദം ഓരോ അക്ഷരത്തിന്റെയും സംയുക്ത അർത്ഥങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചു ആ പദത്തിന്റെ പരമമായ അർത്ഥം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. "സത്യം" എന്ന പദം മൂന്ന് എബ്രായ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടാണ് നിർമിതമായിരിക്കുന്നത്: എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യ അക്ഷരം, നടുവിലുള്ള ഒരു അക്ഷരം, എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരം. പഴയ നിയമത്തിൽ "സത്യം" എന്നത് അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും അക്ഷരങ്ങളാലും, നടുവിൽ ഒരു അക്ഷരത്തോടുകൂടിയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു!

ഇതാണ് ബൈബിളിലെ "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം" എന്നതിനുള്ള നിർവചനം. ഒരു വിഷയം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭമാണ് ആ വാക്കിനുള്ള ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പരാമർശം; കാരണം അത് ഒരു വിത്താണ്, മുഴുവൻ കഥ ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സമസ്ത ഡി.എൻ.എ. അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമത്തിൽ" രണ്ടാമത്തെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പരാമർശം അവസാനത്തെ പരാമർശമാണ്; കാരണം ആരംഭത്തിനും അവസാനത്തിനും ഇടയിൽ ഉദ്ഭവിക്കുന്ന എല്ലാ കഥകളും അവിടെ ഒരുമിച്ചു ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. "വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ ബൈബിളിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും സംഗമിച്ചും അവസാനിച്ചും ചെയ്യുന്നു," വെളിപ്പാട് ബൈബിളിലെ അവസാനത്തെ പുസ്തകമാണ്.

നാം പരിഗണിക്ക ുന്ന "സത്യ ം" എന്ന ഹീ്ര ബു പദം "ആലെഫ്" എന്ന അക്ഷ രത്ത ാൽ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; പതിമൂന്ന ാമത്തെ അക്ഷ രം "മെ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ാമത്തെ യും അവസാനത്തെ യും അക്ഷ രം "താവ്" ആണ നിർവചനം നൽകുന്ന തിനായി നിങ്ങ ൾ ഏത് ഭാഷാശാസ്്ര തജ്ഞ നെ

സമീപിക്കുമോ അതനുസരിച്ച് ഈ അക്ഷരങ്ങളുടെ നിർവചനങ്ങൾക്ക വ്യത്യസ്ത സൂക്ഷ്മഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്; എങ്കിലു പൊതുവായ നിർവചനങ്ങൾ വളരെ വിവരപ്രദമാണ്.

א (ആലേഫ്): എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യക്ഷരം; ഇത് പലപ്പോഴും ഏകത്വത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ദിവ്യത്വത്തെയും നിത്യത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുമാകുന്നു; അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിയുടെയും ഇടയിലെ ബന്ധത്തെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു.

מ (മെം): എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം; ഇത് പലപ്പോഴും ജലവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ת (താവ്): ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ അവസാന അക്ഷരം; ഇതിന് "അടയാളം" അല്ലെങ്കിൽ "ചിഹ്നം" എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. ഇത് പലപ്പോഴും സമാപ്തി എന്ന ആശയത്തോടോ സൃഷ്ടിയുടെ "മുദ്ര"യോടോ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാചീന ഹീബ്രുവിൽ, താവ് എന്ന അക്ഷരത്തിന് ഒരു ക്രൂശിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടായിരുന്നു.

"സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന നാം പരിഗണിക്കുന്ന എബ്രായ പദം മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്; അവ ഒരുമിച്ച് നിത്യസുവിശേഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എന്ത്? മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ നിത്യസുവിശേഷമാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇത് എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. ഈ മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളുടെ നിർവചനങ്ങൾ മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനാലാണ് അത് തിരിച്ചറിയാവുന്നത്.

വെളിപ്പാടു പതിനാലിലെ ആദ്യദൂതൻ നിത്യസുവിശേഷത്തെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടു, തുടർന്ന് സകല ലോകത്തോടും "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ" എന്നും സൃഷ്ടാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ എന്നും അറിയിക്കുന്നു. ആ മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതായ (Aleph) എന്നതിനുള്ള നിർവചനം ഇങ്ങനെയാണ്: "ദൈവികനും നിത്യനുമായ ദൈവം; മനുഷ്യരാശിയുടെ സൃഷ്ടാവെന്ന നിലയിൽ, മനുഷ്യർ ഭക്തിപൂർവം ഭയപ്പെടുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ദൈവം."

അലെഫ് ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം മനുഷ്യരെ ബാബിലോണിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുവാൻ വിളിക്കുന്നു, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന സമ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു, കൂടാതെ ബാബിലോണിന്റെ കലഹസ്വഭാവത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. (Mem) എന്നതിന്റെ നിർവചനം ജലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അത് ആത്മാവിന്റെ ഒഴിച്ചുപകർച്ചയുടെ പ്രതീകമാണ്. അക്ഷരമാലയിലെ പതിമൂന്നാമത്തെ സംഖ്യയുമാണ് അത്; പതിമൂന്ന് എന്ന സംഖ്യ കലഹത്തിന്റെ പ്രതീകമായതിനാൽ, അങ്ങനെ അത് ബാബിലോണിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. Mem രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ

സന്ദേ ശത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ മനുഷ്യരെ മൃഗത്തിന്റെ അടയാളം സ്വീകരിക്കുന്നതിനെതിരേ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു; അവൻ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള ആരാധകരെയും ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. (Tav) എന്നതിന്റെ നിർവചനം അത് ഒരു "അടയാളത്തെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ്; (മൃഗത്തിന്റെ അടയാളം) അത് സൃഷ്ടിയുടെ മുദ്രയെയും (ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ അക്ഷരം തന്നെയാണ് ക്രൂശിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ളത്. Tav മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> "തന്റെ ജനങ്ങളുടെ നെറ്റികളിൽ പതിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുദ്ര എന്താണ്? അത് മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾക്കല്ല, ദൂതന്മാർക്കു മാത്രം വായിച്ചറിയാനാകുന്ന ഒരു അടയാളമാണ്; കാരണം നശിപ്പിക്കുന്ന ദൂതൻ ഈ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അടയാളം കാണേണ്ടതുണ്ട്. വിവേകമുള്ള മനസ്സ് കർത്താവിന്റെ ദത്തപുത്രന്മാരുടെയും ദത്തപുത്രിമാരുടെയും മേൽ കലവരിയുടെ ക്രൂശിന്റെ ചിഹ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണലംഘനമായ പാപം നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ സകല കല്പനകൾക്കും അനുസരണയുള്ളവരും വിശ്വസ്തരുമാകുന്നു.
>
> "സത്യം അറിയുന്നവർ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും അവന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാതിരുന്നാൽ, കർത്താവ് അവരെ ക്ഷമിക്കയില്ല." Maranatha, 243.

"സത്യം" എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന എബ്രായ പദം, ഓരോന്നിന്നും തങ്ങളുടേതായ നിർവചനങ്ങളുള്ള മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടാണ് നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്നത്. ആ മൂന്ന് നിർവചനങ്ങളും മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളുടേയും നിർവചനങ്ങളാണ്. അവ ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെയും നിർവചനങ്ങളാണ്; കാരണം ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ സന്ദേശമായിരുന്നു, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ സന്ദേശമാണ്. യേശു ആരംഭത്തിലൂടെ അവസാനത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നതിനാൽ, ആദ്യ ദൂതന് മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിലെ എല്ലാ പ്രവചനാത്മക വഴിക്കുറികളും ഉണ്ട്. അങ്ങനെ, ആ മൂന്ന് എബ്രായ അക്ഷരങ്ങളുടെ നിർവചനം മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളാകുന്നു.

വെളിപ്പ ാടിൽ യോഹന്ന ാനോടു അന്ന ുണ്ട ായിരുന്ന കാര്യ ങ്ങ ൾ എഴുതുവാൻ കല ്പിക്ക പ്പെ ട്ട ു; അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തിനാൽ അവൻ ഒരേസമയം ഭാവിയിൽ ഉണ്ട ാകാനിരുന്ന കാര്യ ങ്ങ ളും എഴുതിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുകയായിരുന്ന ു. അവൻ അവസാനത്തെ

ദൃശ്യ മാക്ക ുന്ന തിനായി ആരംഭത്തെ രേഖപ്പെ ടുത്ത ി. യാതൊരു സംശയത്ത ിനും ഇടയില്ല ാത്ത വിധത്ത ിൽ, മില്ല റൈറ്റ ുകളുടെ സന്ദേ ശ ഒന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം പഠിക്ക ാനും ക്രപസംഗിക്ക ാനും സെവന്ത ്-ഡേ അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ുകൾക്ക ു അറിയിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ുണ്ട ്. ആ സത്യ ങ്ങ ളും ആ ചരിക്രതവും പഠിക്ക ുകയും ക്രപസംഗിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിലൂടെ നാം മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം ക്രപസംഗിക്ക ുകയും ഒന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ ചരിക്രതം ആവർത്ത ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും.

> “ദൈവം നമുക്കു ഒരു പുതിയ സന്ദേശം കൊടുക്കുന്നില്ല. 1843-ലും 1844-ലും മറ്റു സഭകളിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന ആ സന്ദേശം നാം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതാണ്.” Review and Herald, January 19, 1905.

> “1840–1844 കാലഘട്ടത്തിൽ നൽകപ്പെട്ട എല്ലാ സന്ദേശങ്ങളും ഇപ്പോൾ ശക്തിയായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; കാരണം, അനേകർ തങ്ങളുടെ ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ സന്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ സഭകളിലേക്കും എത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

> “1841, ’42, ’43, ’44 വർഷങ്ങളിൽ നാം സ്വീകരിച്ച സത്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പഠിക്കപ്പെടുകയും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും വേണം.” Manuscript Releases, volume 15, 371.

> “മുന്നറിയിപ്പ് വന്നിരിക്കുന്നു: 1842, 1843, 1844 വർഷങ്ങളിൽ സന്ദേശം വന്നതുമുതൽ നാം പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ കലുഷിതമാക്കുന്ന ഒന്നും അകത്തു കടക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഞാൻ ഈ സന്ദേശത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയ പ്രകാശത്തോടു വിശ്വസ്തയായിട്ട് ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. ദിവസംതോറും ഞങ്ങൾ പ്രകാശം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മാർത്ഥ പ്രാർത്ഥനയോടെ കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ കാൽ വെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ വേദിയിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ കാൽ പിൻവലിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ദൈവം എനിക്കു നൽകിയ പ്രകാശം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? അത് യുഗങ്ങളുടെ പാറപോലെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അത് എനിക്കു നൽകിയതുമുതൽ അതു എന്നെ വഴിനടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.” Review and Herald, April 14, 1903.

ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശവും ആ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രവും നമ്മുടെ നിലവിലെ ചരിത്രത്തോടു സമാന്തരമായി നിൽക്കുകയും അതിനെ ദൃശ്യമായി വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു—എങ്കിലും ചില പ്രവചനാത്മക സംവരണങ്ങളോടുകൂടെ. ആ ഇരുചരിത്രങ്ങളും കൂടാതെ “സത്യം” എന്ന പദം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവിക ഭാഷാവിദഗ്ദൻ ഉപയോഗിച്ച മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. “സത്യം” എന്ന ആ പദം നിത്യസുവിശേഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിലെ മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രം ഒന്നാമത്തെ ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ, മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രവും അതിനോട് സമാന്തരമായ ചരിത്രമാണ്, എന്നാൽ അവയിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ആദ്യ ദൂതൻ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; മൂന്നാം ദൂതൻ ന്യായവിധിയുടെ സമാപനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ചരിത്രം വിരിഞ്ഞുവന്ന പ്രവാചകഘടന അതിന്റെ ആരംഭചരിത്രത്തിലും അവസാനത്തിലും ഒരുപോലെ സമാനമാണ്. ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെ ഇരു അറ്റങ്ങളിലേതും പിന്തുടരുന്നതായി കാണിക്കാനാകും. കൂടാതെ, ആ മൂന്നു ദൂതന്മാർ ആ മൂന്നു അക്ഷരങ്ങളും തന്നെയാണ്. ആകയാൽ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ഇരു അറ്റങ്ങളിലുമുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ പ്രവാചകക്രമം മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്; അവ “സത്യം” എന്ന വാക്ക് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന ആ മൂന്നു എബ്രായ അക്ഷരങ്ങളാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന വഴിക്കുറികളാണ്.

ആൽഫാ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്; ഒമേഗാ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അന്ത്യം. ഇവയുടെ മദ്ധ്യേ ഉള്ള അക്ഷരമായ, പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരം, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ അതിന്റെ അന്ത്യംവരെ ഉള്ള കലാപത്തെ ഇങ്ങനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ വഴി എവിടെയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു:

> ദൈവമേ, നിന്റെ വഴി വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ആകുന്നു; നമ്മുടെ ദൈവത്തെപ്പോലെ അത്രമഹത്തായ ദൈവം ആർ? സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 77:13.

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗം മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളിലെ അതേ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളാണെന്നു നാം കാണുന്നു. പ്രാകാരത്തിൽ ദൈവഭയം ഒരാളെ ഒരു വഴിപാടു അർപ്പിക്കുകയും നീതീകരണം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലേക്കു നയിക്കുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ, ധൂപപീഠം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, കാഴ്ചയപ്പത്തിന്റെ മേശ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പഠനജീവിതം, നിലവിളക്കുകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സേവനജീവിതം എന്നിവയാൽ വിശുദ്ധീകരണം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവഭയം നമുക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ, പ്രാകാരത്തിലുള്ള ക്രൂശിന്റെ പാദത്തിൽ നാം നീതീകരണം അന്വേഷിക്കുന്നു. നാം നീതീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ (നീതിമാന്മാരാക്കപ്പെട്ടാൽ), വിശുദ്ധസ്ഥലം

പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ജീവിതത്ത ിന

പുതുമയിൽ (വിശുദ്ധ ിയിൽ വളർച്ച യിൽ) നാം നടക്ക ുന്ന ു.
അർദ്ധ രാത്രിവിളിയോടുകൂടെ വന്ന രണ്ട ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശകാലത്ത ്
മില്ല റൈറ്റ ുകൾ നിർവഹിച്ച പ്രകാരം, വിശുദ്ധ സ്ഥ ലം ഒരു
ക്രിസ്ത്യ ാനിയുടെ പ്രവൃത്ത ിയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.
നീതീകരിക്ക പ്പെ ട്ട വരും വിശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട വരുമായ നാം
അതിവിശുദ്ധ സ്ഥ ലം പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ന്യ ായവിധിക്ക ായി
സജ്ജ രാകുന്ന ു. മറ്റ ു കാര്യ ങ്ങ ളോടൊപ്പ ം നീതീകരണം, വിശുദ്ധ ീകരണം
മഹത്വ ീകരണം എന്ന ീ മൂന്ന ് ദൈവശാസ്ത്രപരമായ പദങ്ങ ളെയും
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തും, കൂടാതെ മൂന്ന ു ദൂതന്മ ാരുടെ സന്ദേ ശങ്ങ ളെ
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തുമായ ഈ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലെ മൂന്ന ് ഘട്ട ങ്ങ
നിസ്സ ംശയം ഒന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്തെ യും, അതുപോലെ "സത്യ ം" എന്ന
വാക്ക ് നിർമ്മ ിക്ക ാൻ ഉപയോഗിക്ക പ്പെ ടുന്ന മൂന്ന ് അക്ഷ രങ്ങ ളെ
പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിലും ഈ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെയും നാം കാണുന്നു. പ്രാകാരത്തിലെ ആദ്യ ഘട്ടം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തെ ദൃശ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു; ഒന്നാം ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു സമാന്തരമാകുന്നതുപോലെ തന്നേ. പ്രാകാരത്തിലെ ആദ്യ ഘട്ടം യാഗബലിയെ അറുക്കുന്നതാകുന്നു; അത് നീതീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. രണ്ടാം ഘട്ടം സ്നാനപാത്രമാണ്; അവിടെ കൊഴുപ്പ് (പാപം) നീക്കപ്പെടുകയും അന്തിമ ഘട്ടങ്ങൾക്കുമുമ്പ് യാഗബലി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്നാനപാത്രത്തിലെ ജലം രണ്ടാം ഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ്. മൂന്നാം ഘട്ടം യഥാർത്ഥ ദഹനയാഗമാണ്; അത് ന്യായവിധി നിർവഹിക്കപ്പെട്ട ക്രൂശിലെ ക്രിസ്തുവിനെ മുൻസൂചിപ്പിച്ചു. ഇതേ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിലും ഉണ്ട്; അതുപോലെതന്നെ ഇതേ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിലും ഉണ്ട്. ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധാന്തം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിനുള്ളിലുണ്ട്; അതുപോലെ തന്നേ അത് മൂന്ന് ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളിലും, "സത്യം" എന്ന വാക്ക് രൂപപ്പെടുത്തുന്ന അക്ഷരങ്ങളിലും ഉണ്ട്.

2300-വത്സര പ്രവചനത്തിനും അതേ ഘടന തന്നെയുണ്ട്. ഈ പ്രവചനം മൂന്നു കല്പനകളോടെ ആരംഭിച്ചു, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ചു. ഈ പ്രവചനം അഞ്ചു പ്രവചനരേഖകൾ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു; 2300-വത്സര പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള ചരിത്രം, ആ അഞ്ചു പ്രവചനങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും അവസാനകാല ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണമായ 2300-വത്സര പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും മൂന്നു കല്പനകളുണ്ട്; അതു മൂന്നു സന്ദേശങ്ങളോടെ അവസാനിക്കുന്നു.

്രകി.മു. 457-ൽ ്രപവചനത്ത ിന്റെ ആരംഭം കലഹഭരിതമായ കാലങ്ങ ളിൽ നടന്ന ു; യെഹൂദന്മ ാർ മടങ്ങ ിവന്ന ് ദേവാലയവും നഗരവും പുനർനിർമിക്കേ ണ്ട തിന്ന ് അതിലൂടെ വ്യ വസ്ഥ ചെയ്യ പ്പെ ട്ട ു. ്രപവചനത്തേ ാടു യോജിച്ച വണ്ണ ം, ്രകി.മു. 457-ൽ ആരംഭിച്ച ്രപവൃത്ത ിക്ക ശേഷം 49 വർഷങ്ങ ൾ കഴിഞ്ഞ പ്പേ ാൾ, അത് കലഹഭരിതമായ കാലങ്ങ ളിൽ തന്നെ യാണ് പൂർത്ത ിയായത്. ആ 49 വർഷങ്ങ ളുടെ ആരംഭം, ആ 49 വർഷങ്ങ ളുടെ അവസാനത്തെ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക ുന്ന ു.

ക്രി.മു. 457-ാം വർഷം, ക്രിസ്തു തന്റെ സ്നാനസമയത്ത് അഭിഷിക്തനാകുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ അഭിഷേകം, പുരാതന ഇസ്രായേൽ ക്രി.മു. 457-ൽ യാഥാർത്ഥ യെരൂശലേം പുനർനിർമ്മിക്കേണ്ടതിന്ന് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടതുപോലെ, പഴയ യെരൂശലേമിന്റെ അല്ല, പുതിയ യെരൂശലേമിന്റെ പൗരന്മാരാകേണ്ട ഒരു ജനത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന അവന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി.

ക്രി.മു. 457-വും ക്രിസ്തു എപ്പോഴാണ് ക്രൂശിക്കപ്പെടുക എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ക്രൂശിന്റെ ചരിത്രത്തെ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ലെ മഹാ നിരാശയോടു സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ ചെങ്കടൽ കടന്നുപോകലിന്റെ ചരിത്രത്തെയും മഹാ നിരാശയോടു സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു. ക്രി.മു. 457-ൽ ഒരു നിരാശ ഉണ്ടായിരുന്നു; അത് ചെങ്കടലിങ്കൽ ഹെബ്രായരുടെ നിരാശയ്ക്കും, അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളുടെ മഹാ നിരാശയ്ക്കും, ക്രൂശിങ്കൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ നിരാശയ്ക്കും, ക്രി.മു. 457-ൽ എസ്രാവിന്റെ നിരാശയ്ക്കും മുൻചിഹ്നമായി നിന്നിരുന്നു.

> "യെരൂശലേമിലേക്കു വലിയൊരു എണ്ണം പേർ മടങ്ങിവരുമെന്നു എസ്രാ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ ആ വിളിക്കു പ്രതികരിച്ചവരുടെ എണ്ണം നിരാശാജനകമായി വളരെ ചെറുതായിരുന്നു. വീടുകളും സ്ഥലങ്ങളും സമ്പാദിച്ചിരുന്ന പലർക്കും ഈ സ്വത്തുക്കൾ ത്യജിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ സൗകര്യവും സുഖവും സ്നേഹിച്ചു; അവിടെ തന്നേ തുടരുന്നതിൽ അവർ പൂർണ്ണമായി തൃപ്തരായിരുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നവരോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം ചേർക്കാൻ അല്ലാതെ മറ്റെങ്ങനെെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുത്തേനേ ആയിരുന്ന അനേകരെ, അവരുടെ മാതൃക ഒരു തടസ്സമായി തെളിഞ്ഞു." പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും, 612.

്രകി.മു. 457-ആം വർഷം, പുരാതന യി്രസായേൽ ദൈവത്ത ാൽ ഉപേക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടുകയും സുവിശേഷം ജാതികൾക്ക ു കൊണ്ട ുപോകപ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുന്ന സമയം എപ്പേ ാഴെന്ന ു തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ്രപവചനത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ യും സൂചിപ്പ ിക്ക ഇതിലൂടെ ്രപത്യേ കിച്ച ് പുരാതന യി്രസായേലിനുവേണ്ട ിയുള്ള 490 വർഷങ്ങ ളായ ്രപത്യേ ക പരീക്ഷ ണകാലത്ത ിന്റെ അവസാനവും

അടയാളപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. അതിനാൽ, ക്രി.മു. 457-ആം വർഷം അവരുടെ പരീക്ഷ ണകാലത്ത ിന്റെ ആരംഭത്തെ യും, ക്രി.വ. 34-ആം വർഷം അവരുടെ പരീക്ഷ ണകാലത്ത ിന്റെ അവസാനത്തെ യും അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു; ഇതു 1844-ൽ അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ പരീക്ഷ ണകാലം ആരംഭിച്ച ു, ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിൽ അത് അവസാനിക്ക ുന്ന ു എന്ന തിന്റെ പ്രതിരൂപമായി നിലകൊള്ള ുന്ന ു.

2300-വത്സര പ്രവചനത്തിൽ മറ്റു ചില ആഭ്യന്തര കാലപ്രവചനങ്ങളും ഉണ്ട്; എന്നാൽ അവയെല്ലാം ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും മുദ്ര വഹിക്കുന്നു. അവയുടെ ആരംഭങ്ങൾ അവയുടെ അന്ത്യങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

പുരാതന യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരികളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതും, ആധുനിക യിസ്രായേൽ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരികളായതിൽ മാത്രമല്ല, അവന്റെ പ്രവചനങ്ങളുടെയും ഭണ്ഡാരികളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതുമാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കർത്താവ് പുരാതന യിസ്രായേലോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, രണ്ടു കൽപ്പലകകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന പത്തു കല്പനകളുടെ ഭണ്ഡാരികളായി അവരെ നിയമിച്ചു. അവൻ മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ ആധുനിക യിസ്രായേലോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, 1843-ലെയും 1850-ലെയും pioneer charts-ൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഹബക്കൂക്കിന്റെ രണ്ടു പലകകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, തന്റെ പ്രവചനവചനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരികളായി അവരെ നിയമിച്ചു. പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭം ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

> "കർത്താവു തന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി, അവരെ ലോകത്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു; അവർക്കു ഒരു വിശുദ്ധമായ ഏല്പ് ഏല്പിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അവൻ തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരികളായി അവരെ നിയമിച്ചു; മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ തന്റെ പരിജ്ഞാനം സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവരിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അവരിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പ്രകാശിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; സകല ജാതികളോടും, അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞ് ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ സേവിപ്പാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായിരുന്നു."

> "എബ്രായർ തങ്ങ ൾക്ക ു ഏല്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട വിശ്വ ാസനിഷ് ഠയോടു സത്യ സന്ധ രായിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അവർ ലോകത്ത ിൽ ഒരു ശക്ത ിയായേനേ. ദൈവം അവരുടെ സംരക്ഷ കനായേനേ, അവൻ അവരെ സകല ജാതികളിലും മീതെ ഉയർത്ത ിയേനേ. അവന്റെ ശക്ത ിയും സത്യ വും അവരുടെ മുഖാന്ത രം വെളിപ്പെ ട്ടേ ന്നേ, വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സകല രൂപങ്ങ ളെയുംക്ക ാൾ അവന്റെ

ഭരണത്ത ിന്റെ ്രേശഷ ്ഠതയുടെ ഉദാഹരണമായി അവർ അവന്റെ ജ്ഞ ാനപൂർണ്ണ വും വിശുദ്ധ വുമായ ആധിപത്യ ത്ത ിനുകീഴിൽ വ്യ ക്ത മായി നിലകൊണ്ടേ നേ. എന്ന ാൽ അവർ ദൈവത്തേ ാടുള്ള തങ്ങ ളുടെ നിയമം പാലിച്ച ില്ല . അവർ അന്യ ജാതികളുടെ വി്രഗഹാരാധനാപരമായ ആചാരങ്ങ ളെ പിന്ത ുടർന്ന ു; ഭൂമിയിൽ തങ്ങ ളുടെ ്രസഷ്ട ാവിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിയായി ഉയർത്തേ ണ്ട തിന് പകരം, അവർ അതിനെ നിന്ദ യ്ക്ക ു വിധേയമാക്ക ി."

"എന്നിരുന്നാലും ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറേണ്ടതാകുന്നു. അവന്റെ ഇച്ഛയുടെ അറിവ് ലോകത്തിന് നൽകപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്മേൽ പീഡനത്തിന്റെ കൈ വരുത്തി, അവരെ ജാതികളിലെ ഇടയിൽ ബദ്ധരായി ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. കഷ്ടതയിൽ അവരുടെ പലരും തങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാനസാന്തരപ്പെട്ടു, യഹോവയെ അന്വേഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ ജാതികളുടെ രാജ്യങ്ങളൊട്ടാകെ ചിതറിപ്പോയ അവർ സത്യദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് വ്യാപകമായി പരത്തി."

"ഈ കാലത്തു ദൈവം തന്റെ സഭയെ, പുരാതന യിസ്രായേലിനെ വിളിച്ചപോലെ, ഭൂമിയിൽ ഒരു വെളിച്ചമായി നിലകൊള്ളുവാൻ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ മഹത്തായ പിളർക്കുവാളാൽ,—ഒന്നാം, രണ്ടാം, മൂന്നാം ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളാൽ,—അവൻ ഒരു ജനത്തെ സഭകളിൽനിന്നും ലോകത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവരെ തന്റെ അടുക്കലേക്കുള്ള ഒരു വിശുദ്ധ സാമീപ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ. തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരപാലകരാക്കി അവരെ അവൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ കാലത്തേക്കുള്ള പ്രവചനത്തിന്റെ മഹത്തായ സത്യങ്ങൾ അവർക്കു ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരാതന യിസ്രായേലിനോടു ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ദൈവവചനങ്ങളെപ്പോലെ, ഇവയും ലോകത്തോടു അറിയിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വിശുദ്ധ വിശ്വാസഭാരമാണ്.

"ആദ്യദൂതൻ തന്റെ പ്രഖ്യാപനം 'സകലജാതിക്കും ഗോത്രത്തിനും ഭാഷക്കും ജനത്തിനും' അറിയിക്കുമെന്നു പ്രവചനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇതേ ത്രിവിധ സന്ദേശത്തിന്റെ ഭാഗമായും, ഈ കാലത്തിനുള്ള സന്ദേശമായും ഉള്ള മൂന്നാം ദൂതന്റെ മുന്നറിയിപ്പും അതിൽ കുറവൊന്നുമില്ലാതെ വ്യാപകമായിരിക്കും. 'ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും' എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്ന പതാക ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാംത്തെയും സന്ദേശങ്ങളുടെ ശക്തി മൂന്നാമത്തിൽ തീവ്രമാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആകാശത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ പറക്കുന്ന ഒരു ദൂതൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ അതിനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതായി പ്രവചനത്തിൽ ഇത് പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു; അതു ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കും."

"മരണധർമികളോടു അഭിമുഖീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തിൽ ഏറ്റ വും ഭയങ്ക രമായ ഭീഷണി മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിലാണ്

> ഉൾക്കൊ ാള്ള പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ത്. കരുണയുടെ കലർപ്പ ില്ല ാതെ ദൈവത്ത ിന്റെ േ ക്രാധം വരുത്ത ിവിടുന്ന പാപം എ്രത ഭയാനകമായിരിക്ക ണം! എന്ന ാൽ ഈ ്രപധാന വിഷയത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് മനുഷ്യ ർ അന്ധ കാരത്ത ിൽ വിട്ട ുകളയപ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല ; മൃഗത്തെ യും അതിന്റെ ്രപതിമയെയും ആരാധിക്ക ുന്ന തിനെതിരായ മുന്ന റിയിപ്പ ് ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധികൾ വരുന്ന തിനു മുമ്പ ് ലോകത്ത ിന്ന ു കൊടുക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്, അങ്ങ നെ ആ ന്യ ായവിധികൾ എന്ത ുകൊണ്ട ാണ് വരുത്ത പ്പെ ടുന്ന തെന്ന ് എല്ല ാവർക്ക ും അറിയാ അവയിൽനിന്ന ് രക്ഷ പ്പെ ടുവാനുള്ള അവസരം ലഭിക്ക ാനും." Signs of the Times, January 25, 1910.

ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി ആ രണ്ടു പലകകളുടെ നിർമ്മാണം, നിരവധി പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയായിരുന്നു.

> ഞാൻ എന്റെ കാവലിൽ നിൽക്കും; ഗോപുരത്തിന്മേൽ എന്നെത്തന്നെ നിലനിറുത്തും; അവൻ എന്നോടു എന്തു സംസാരിക്കുമെന്നതും, ഞാൻ ശാസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടതാണെന്നും കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ജാഗരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ദർശനം എഴുതുക; അതു വായിക്കുന്നവൻ ഓടുവാൻ തക്കവണ്ണം പലകകളിൻമേൽ അതിനെ വ്യക്തമായി എഴുതുക. ദർശനം ഇനിയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കുള്ളതു തന്നേ; എന്നാൽ അന്ത്യത്തിൽ അതു പ്രസ്താവിക്കും; കള്ളം പറയുകയില്ല; അതു വൈകുന്നതുപോലെ തോന്നിയാലും അതിനായി കാത്തുകൊൾക; കാരണം അതു നിശ്ചയമായും വരും; താമസിക്കുകയില്ല.
>
> ഇതാ, അവന്റെ ആത്മാവ് അഹങ്കാരത്തോടെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു; അതു അവനിൽ നേരായതല്ല; എന്നാൽ നീതിമാൻ തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും. ഹബക്കൂക്ക് 2:1–4.

1843-ലെ മുൻഗാമി ചാർട്ടും 1850-ലെ മുൻഗാമി ചാർട്ടും ഇരുവരുടെയും നിർമ്മാണം പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായിരുന്നു. ഹബക്കൂക്കിന്റെ പട്ടികകളുടെ പഠനം ഇതിനുള്ള സമൃദ്ധമായ തെളിവുകൾ നൽകുന്നു. എന്നാൽ ഹബക്കൂക്കിലെ ആ ഭാഗം നമ്മുടെ ഈ ചർച്ചയിലെ ഈ വിഷയത്തിന് ഒരു പ്രധാന സംഭാവന നൽകുന്നു.

> "1843-ലെ ചാർട്ട് കർത്താവിന്റെ കൈകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റം വരുത്തരുതെന്നും ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിലെ സംഖ്യകൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും; ചില സംഖ്യകളിലെ ഒരു പിഴവ് ആരും കാണാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ കൈ അതിന്മേൽ ഇരുകയും അതിനെ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, അവന്റെ കൈ നീക്കിക്കളയപ്പെടുന്നതുവരെ അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ കണ്ടു." Early Writings, 74, 75.

1843-ന് ശേഷം മറ്റെ ാരു ചാർട്ട ് തയ്യ ാറാക്ക ണമെന്ന ് കർത്ത ാവ് നിർദേശിച്ച
എന്ന ാൽ ആദ്യ ത്തെ (1843) ചാർട്ട ് (പചോദനത്ത ാൽ അല്ല ാതെ മാറ്റ ം
വരുത്ത രുതെന്ന ് അരുളിച്ചെ യ്തു.

> “സത്യം പലകകളിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടണം എന്നു ഞാൻ കണ്ടു; ഭൂമിയും അതിന്റെ സമൃദ്ധിയും യഹോവയുടേതാകയാൽ, അതിനെ വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്ന് ആവശ്യമായ മാർഗങ്ങൾ മുടക്കരുതെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. പഴയ ചാർട്ട് കർത്താവാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, പ്രചോദനത്തിലല്ലാതെ അതിലെ ഒരു രേഖപോലും മാറ്റപ്പെടരുതെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. ആ ചാർട്ടിലെ സംഖ്യകൾ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും, അവയിൽ ചിലതിലുള്ള ഒരു പിഴവ് ആരും കാണാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് അവന്റെ കൈ അതിന്മേൽ ഉണ്ടായി അതിനെ മറച്ചുവെച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവന്റെ കൈ നീക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആരും അത് കാണരുതെന്നും ഞാൻ കണ്ടു.” Spalding and Magan, 2.

സഹോദരൻ നിക്കോൾസിനോടുകൂടെ (1850-ലെ ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കിയവൻ) താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത്, അവൻ ആ ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കിയ സമയത്ത്, സഹോദരി വൈറ്റ് താൻ ബൈബിളിൽ 1850-ലെ ചാർട്ട് കണ്ടതായി പറഞ്ഞു.

> “ബ്രദർ നിക്കോൾസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ചാർട്ടിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ദൈവം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ഈ ചാർട്ടിനെക്കുറിച്ചൊരു പ്രവചനം ബൈബിളിൽ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ കണ്ടു; ഈ ചാർട്ട് ദൈവജനത്തിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ, അത് ഒരാൾക്കു മതിയാകുന്നതുപോലെ മറ്റൊരാൾക്കും അതുപോലെ തന്നേ മതിയാകും; ഒരാൾക്ക് വലുതായ അളവിൽ പുതിയൊരു ചാർട്ട് വരച്ചെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, എല്ലാവർക്കും അതുപോലെ തന്നേ അതിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്.” Manuscript Releases, volume 13, 359.

ഹബക്കൂക്കിനോടു “ദർശനം എഴുതുക, ഫലകങ്ങളിന്മേൽ അതു വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുക” എന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹബക്കൂക്കിലെ ആ രണ്ടു ഫലകങ്ങൾ, ദൈവം അഡ്വന്റിസത്തോടു ചെയ്ത നിയമത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു; അവരെ തന്റെ പ്രവചനങ്ങളുടെ സംരക്ഷകരാക്കി ഏല്പിച്ചപ്പോൾ അങ്ങനെ ആയതുപോലെ, പുരാതന യിസ്രായേലോടു നിയമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ രണ്ടു ഫലകങ്ങളും അവരെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ സംരക്ഷകരാകേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തവും ഏല്പിച്ചപ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഹബക്കൂക്ക്, ദർശനം വ്യക്തമായി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ആ ഫലകങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട് രണ്ടു വർഗ്ഗം ആരാധകരെ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഒരു വർഗ്ഗം—“ഉയർന്നുപൊങ്ങിയിരിക്കുന്ന” എന്നും “നേരുള്ളതല്ല” എന്നും പറയപ്പെടുന്ന “അവന്റെ പ്രാണൻ” ഉള്ളവർ; മറ്റൊരു വർഗ്ഗം—“നീതിമാൻ” എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നവർ, അവൻ “തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും.”

ഹബക്ക ൂക്ക ിന്റെ പ്രസംഗസന്ദ ർഭം വ്യ ക്ത മാക്ക ുന്ന ത്,
നീതീകരിക്ക പ്പെ ട്ട വർ രണ്ട ു പലകകൾകൊണ്ട ് പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ
പ്രവചനവചനത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ിയ വിശ്വ ാസത്ത ാൽ ജീവിക്ക ു
എന്ന താണ്; അതുകൊണ്ട ് നീതീകരിക്ക പ്പെ ടാത്ത വർ
അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ആരംഭങ്ങ ളെ നിരസിച്ച വരാകുന്ന ു. ഞാൻ
ഉന്ന യിക്ക ുവാൻ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന വിഷയം, നാം കുറച്ച ു കാലം മുമ്പ ്
പരിഗണിച്ച ിരുന്ന ഒരു ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥ ാനമാക്ക ുന്ന താണ്. അത്
ഇപ്രകാരം വായിക്ക ുന്ന ു:

> "എന്നാൽ വിശുദ്ധമന്ദിരം, 2300 ദിവസങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസവും പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ, കഴിഞ്ഞ അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിക്കാനും നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് കാണിക്കാനും, സംശയിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥാപിക്കാനും, മഹത്വപൂർണ്ണമായ ഭാവിക്കു നിശ്ചയത്വം നൽകാനും അത്യന്തം യോജിച്ചവയാണ്. ദൂതന്മാർ പ്രധാനമായി അധിവസിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഇവയാണെന്ന് ഞാൻ പലവട്ടം കണ്ടിട്ടുണ്ട്." Early Writings, 63.

ഇപ്പോഴേ നാം ഈ നാലു സത്യങ്ങളെയും വീണ്ടും അവലോകനം ചെയ്യു: വിശുദ്ധമന്ദിരം, 2300 ദിവസങ്ങൾ, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ, യേശുവിന്റെ വിശ്വാസം. ഈ നാലു സത്യങ്ങളെയും, "ഭൂതകാലത്തെ അഡ്വെന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിക്കാനും നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലപാട് എന്താണെന്ന് കാണിക്കാനും അത്യന്തം കൃത്യമായി കണക്കുകൂട്ടപ്പെട്ട" സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ നാം സ്ഥാപിച്ചു. ആ ചട്ടക്കൂട് "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം" ആകുന്നു; അത് ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും മുദ്രയാണ്; അതുതന്നെ സത്യത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടുമാകുന്നു; കാരണം "സത്യം" എന്ന വാക്കിൽ തന്നേ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭം വിശദീകരിക്കുന്നതിനായി നിർദേശിക്കപ്പെട്ട "ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ നാലു സത്യങ്ങൾക്കുമുള്ള അതേ മുദ്ര അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന വചനം നിത്യസുവിശേഷത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടാണെന്നും, അതു അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശത്തിനുള്ള ചട്ടക്കൂടാണെന്നും, അതു മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടാണെന്നും, അതുപോലെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിന്റെ ഒരു വലിയ ഭാഗമാണെന്നും ഇതിന്റെ അർത്ഥമാണ്.

വെളിപ്പ ാട് ഒന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ ആദ്യ ത്തെ മൂന്ന ് വാക്യ ങ്ങ ളി
യേശുക്രിസ ്തുവിന്റെ വെളിപ്പ ാടായി പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന
അവസാന മുന്ന റിയിപ്പ ് സന്ദേ ശം, വെളിപ്പ ാടിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിൽ രണ്ട
പ്രാവശ്യ ം സാക്ഷ ്യ പ്പെ ടുത്ത പ്പെ ടുന്ന ു. വെളിപ്പ ാടിന്റെ അന്ത ്യ ം,
നിയമത്ത ിലെ ആദ്യ വാക്യ ങ്ങ ളെയും പഴയ നിയമത്ത ിലെ അവസാന
വാക്യ ങ്ങ ളെയും കുറിച്ച ും സാക്ഷ ്യ ം നൽകുന്ന ു. ആ നാല് പരാമർശങ്ങ

ഒരുമിച്ച ു എടുത്ത ്, പ്രവചനരേഖയുടെ മേൽ പ്രവചനരേഖ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന
ദൈവിക നിയമം പ്രയോഗിച്ച തിലൂടെ, അവസാന മുന്ന റിയിപ്പ ് സന്ദേ ശം
സ്രഷ്ട ാവിനും അവൻ സൃഷ്ട ിച്ച ജന്ത ുക്ക ൾക്ക ും ഇടയിലുള്ള ബന്ധ
ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന താണെന്ന ് നിഗമനം ചെയ്യ ാം. അത് അവന്റെ
സൃഷ്ട ിശക്ത ിയെ സംബന്ധ ിച്ച താണ്. അവന്റെ സൃഷ്ട ിശക്ത ി അവന്റെ
സഭയിലേക്ക ു എങ്ങ നെ സംപ്രേഷണം ചെയ്യ പ്പെ ടുന്ന ു എന്ന തിനെ
സംബന്ധ ിച്ച താണ്. അന്ത ്യ ത്തെ ആരംഭത്തേ ാടു തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്
ദിവ്യ ത്വ ത്ത ിന്റെ ഗുണവിശേഷത്തെ സംബന്ധ ിച്ച താണ്. ഇത്
കൃപാവകാശകാലത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിനു തൊട്ട ുമുമ്പ ് എത്ത ുന്ന
സന്ദേ ശമാണ്; അതിലുപരിയും ആകുന്ന ു. ഇവയെ ഒരുമിച്ച ു
പരിഗണിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ഇത് ദൈവത്ത ിന്റെ
സൃഷ്ട ിശക്ത ിയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള താണ്! അവന്റെ
സൃഷ്ട ിശക്ത ിയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ആദ്യ പരാമർശം, ഉല്പ ത്ത ി ഒന്ന ാം
അധ്യ ായത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ, ഒന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ് രണ്ട
അധ്യ ായം മൂന്ന ാം വാക്യ ം വരെ കാണപ്പെ ടുന്ന ു.

ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഭൂമി ആകൃതിയില്ലാത്തതും ശൂന്യവുമായിരുന്നു; ആഴത്തിന്റെ മേൽ അന്ധകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് ജലങ്ങളുടെ മേൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ; അപ്പോൾ വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. ദൈവം വെളിച്ചം നല്ലതെന്നു കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ചത്തെ ഇരുളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു. ദൈവം വെളിച്ചത്തെ പകൽ എന്നും ഇരുളിനെ രാത്രി എന്നും വിളിച്ചു. സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും ആയി; അതു ഒന്നാം ദിവസം ആയിരുന്നു.

ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: ജലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിശാലാന്തരം ഉണ്ടാകട്ടെ; അതു ജലങ്ങളെ ജലങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ ദൈവം ആ വിശാലാന്തരം സൃഷ്ടിച്ചു; വിശാലാന്തരത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ജലങ്ങളെ വിശാലാന്തരത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള ജലങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ദൈവം ആ വിശാലാന്തരത്തെ ആകാശം എന്നു വിളിച്ചു. സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും ആയി രണ്ടാം ദിവസം.

അപ്പേ ാൾ ദൈവം അരുളിച്ചെ യ ്തു: ആകാശത്ത ിൻ കീഴിലുള്ള
വെള്ള ങ്ങ ൾ ഒരേ സ്ഥ ലത്തേ ക്ക ു കൂടിച്ചേ രട്ടെ ; വരണ്ട നിലം
പ്രത്യ ക്ഷ പ്പെ ടട്ടെ ; അങ്ങ നെ സംഭവിച്ച ു. ദൈവം വരണ്ട നിലത്തെ
എന്ന ു വിളിച്ച ു; വെള്ള ങ്ങ ൾ കൂടിച്ചേ ർന്ന സ്ഥ ലങ്ങ ളെ സമുദ്രങ
എന്ന ു വിളിച്ച ു; അത് നല്ല തെന്ന ു ദൈവം കണ്ട ു. പിന്നെ യും ദൈവം
അരുളിച്ചെ യ ്തു: ഭൂമി പുല്ല ിനെയും, തന്റെ വർഗ്ഗ ം പ്രകാരം വിത്ത ്
നൽകുന്ന സസ്യ ങ്ങ ളെയും, തനിക്ക ുള്ള ിൽ വിത്ത ുള്ള , തന്റെ
വർഗ്ഗ ം പ്രകാരം ഫലം കായ്ക്ക ുന്ന ഫലവൃക്ഷ ങ്ങ ളെയും ഭൂമിയിൽ
ഉല്പ ാദിപ്പ ിക്ക ട്ടെ ; അങ്ങ നെ സംഭവിച്ച ു. ഭൂമി പുല്ല ിനെയും, തന്റെ
വർഗ്ഗ ം പ്രകാരം വിത്ത ് നൽകുന്ന സസ്യ ങ്ങ ളെയും, തനിക്ക ുള്ള ിൽ

വിത്ത ുള്ള , തന്റെ വർഗ്ഗ ം പ്രകാരം ഫലം കായ്ക്ക ുന്ന വൃക്ഷ ങ്ങ
ഉല ്പാദിപ്പ ിച്ച ു; അത് നല്ല തെന്ന ു ദൈവം കണ്ട ു. സന്ധ ്യ യും പ്രഭാതവും
ആയിരുന്ന ു; മൂന്ന ാം ദിവസം.

അപ്പോൾ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു: പകലിനെ രാത്രിയിൽനിന്നു വേർതിരിപ്പാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ പ്രകാശദായകങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ; അവ അടയാളങ്ങൾക്കും കാലങ്ങൾക്കും ദിവസങ്ങൾക്കും വർഷങ്ങൾക്കും ആയിരിക്കട്ടെ; ഭൂമിയുടെമേൽ പ്രകാശം നൽകേണ്ടതിന്നു അവ ആകാശവിതാനത്തിൽ പ്രകാശദായകങ്ങൾ ആയിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ദൈവം രണ്ട് വലിയ പ്രകാശദായകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി; വലിയത് പകലിനെ ഭരിക്കേണ്ടതിന്നും ചെറുത് രാത്രിയെ ഭരിക്കേണ്ടതിന്നും; നക്ഷത്രങ്ങളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കി. ഭൂമിയുടെമേൽ പ്രകാശം നൽകേണ്ടതിന്നും പകലിന്മേലും രാത്രിയിന്മേലും ഭരിക്കേണ്ടതിന്നും പ്രകാശത്തെ അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കേണ്ടതിന്നും ദൈവം അവയെ ആകാശവിതാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു; അതു നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. സന്ധ്യയായി, പ്രഭാതമായി — നാലാം ദിവസം.

ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തതു: ജീവൻ ഉള്ള സഞ്ചരിക്കുന്ന സൃഷ്ടികളെ ജലങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി ഉത്പാദിപ്പിക്കട്ടെ; ആകാശത്തിന്റെ വിശാലതയിൽ ഭൂമിയുടെ മീതെ പറക്കുന്ന പക്ഷികളും ഉണ്ടാകട്ടെ. അങ്ങനെ ദൈവം വലിയ തിമിംഗലങ്ങളെയും, ജലങ്ങൾ തങ്ങളുടെ തരംതോറും സമൃദ്ധിയായി ഉത്പാദിപ്പിച്ച സഞ്ചരിക്കുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങളെയും, തങ്ങളുടെ തരംതോറും എല്ലാ ചിറകുള്ള പക്ഷികളെയും സൃഷ്ടിച്ചു; അതു നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ച് അരുളിച്ചെയ്തതു: നിങ്ങൾ ഫലവാന്മാരായി പെരുകുവിൻ; സമുദ്രങ്ങളിലെ ജലങ്ങളിൽ നിറയുവിൻ; പക്ഷികൾ ഭൂമിയിൽ പെരുകട്ടെ. അങ്ങനെ സന്ധ്യയും പ്രഭാതവും ആയി അഞ്ചാം ദിവസം ആയി.

ദൈവം അരുളിച്ചെ യ ്തതു: ഭൂമി തന്റെ താന്ത ാന്റെ വർഗ്ഗ പ്രകാരം
ജീവനുള്ള സൃഷ്ട ികളെ ഉത്പാദിപ്പ ിക്ക ട്ടെ ; കന്ന ുകാലികളെയും
ഇഴഞ്ഞ ുനടക്ക ുന്ന വയെയും ഭൂമിയിലെ മൃഗങ്ങ ളെയും അവയുടെ
താന്ത ാന്റെ വർഗ്ഗ പ്രകാരം ഉത്പാദിപ്പ ിക്ക ട്ടെ ; അങ്ങ നെ സംഭവിച്ച ു.
ദൈവം ഭൂമിയിലെ മൃഗങ്ങ ളെ അവയുടെ താന്ത ാന്റെ വർഗ്ഗ പ്രകാരം,
കന്ന ുകാലികളെ അവയുടെ താന്ത ാന്റെ വർഗ്ഗ പ്രകാരം, ഭൂമിയിൽ
ഇഴഞ്ഞ ുനടക്ക ുന്ന സകലത്തെ യും അവയുടെ താന്ത ാന്റെ
വർഗ്ഗ പ്രകാരം സൃഷ്ട ിച്ച ു; അതു നല്ല തു എന്ന ു ദൈവം കണ്ട ു. പിന്നെ യ
ദൈവം അരുളിച്ചെ യ ്തതു: നമ്മ ുടെ സ്വ രൂപത്ത ിൽ, നമ്മ ുടെ
സാദൃശ്യ പ്രകാരം നാം മനുഷ്യ നെ ഉണ്ട ാക്ക ുക; അവർ സമു ദ്രത്ത ിലെ
മത്സ ്യ ങ്ങ ളിന്മേ ലും ആകാശത്ത ിലെ പക്ഷ ികളിന്മേ ലും
കന്ന ുകാലികളിന്മേ ലും സർവ്വ ഭൂമിയിന്മേ ലും ഭൂമിയിൽ
ഇഴഞ്ഞ ുനടക്ക ുന്ന സകല ഇഴജന്ത ുക്ക ളിന്മേ ലും ആധിപത്യ ം
ചെലുത്ത ട്ടെ . അങ്ങ നെ ദൈവം മനുഷ്യ നെ തന്റെ സ്വ രൂപത്ത ിൽ
സൃഷ്ട ിച്ച ു; ദൈവത്ത ിന്റെ സ്വ രൂപത്ത ിൽ അവനെ സൃഷ്ട ിച്ച ു; ആണു

> പെണ്ണ ുമായി അവരെ സൃഷ്ട ിച്ച ു. ദൈവം അവരെ അനു ്രഗഹിച്ച ു; ദൈവം അവരോടു അരുളിച്ചെ യ ്തതു: സന്ത ാനപുഷ്ട ിയുള്ള വരായി പെരുകുവിൻ; ഭൂമിയെ നിറെക്ക ുവിൻ; അതിനെ കീഴടക്ക ുവിൻ; സമു ്രദത്ത ിലെ മത്സ ്യ ങ്ങ ളിന്മേ ലും ആകാശത്ത ിലെ പക്ഷ ികളിലേ ഭൂമിയിൽ സഞ്ച രിക്ക ുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങ ളിന്മേ ലും ആധിപത്യ ം ചെലുത്ത ുവിൻ. ദൈവം അരുളിച്ചെ യ ്തതു: ഇതാ, ഭൂമിയൊക്കെ യും മീതെ വിത്ത ുള്ള സസ്യ ങ്ങ ളൊക്കെ യും, വിത്ത ുള്ള ഫലം കായ്ക്ക ുന്ന വൃക്ഷ ങ്ങ ളൊക്കെ യും ഞാൻ നിങ്ങ ൾക്ക ു ആഹാരമായി തന്ന ിരിക്ക ുന്ന ു. ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങ ൾക്ക ും, ആകാശത്ത ിലെ സകലപക്ഷ ികൾക്ക ും, ഭൂമിയിൽ ഇഴഞ്ഞ ുനടക്ക ുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങ ൾക്ക ും, ജീവശ്വ ാസമുള്ള ഏതിനും, സകല പച്ച സസ്യ ങ്ങ ളും ഞാൻ ആഹാരമായി കൊടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ സംഭവിച്ച ു. താൻ ഉണ്ട ാക്ക ിയ സകലത്തെ യും ദൈവം നോക്ക ി; ഇതാ, അതിവിശേഷമായി നല്ല തായിരുന്ന ു. സായാഹ്ന വും ്രപഭാതവും ആയി ആറാം ദിവസം കഴിഞ്ഞ ു. ഇങ്ങ നെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലെ സകലസൈന്യ വും പൂർത്ത ിയായി. ദൈവം താൻ ചെയ ്തിരുന്ന തന്റെ ്രപവൃത്ത ി ഏഴാം ദിവസത്ത ിൽ സമാപിച്ച ു; താൻ ചെയ ്തിരുന്ന സകല ്രപവൃത്ത ികളിൽ നിന്ന ു ഏഴാം ദിവസത്ത ിൽ വി്രശമിച്ച ു. ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ അനു ്രഗഹിച്ച ു, അതിനെ വിശുദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും ചെയ ്തു; എന്തെ ന്ന ാൽ, ദൈവം സൃഷ്ട ിച്ച ും നിർമിച്ച ും തീർത്ത തന്റെ സകല ്രപവൃത്ത ികളിൽ നിന്ന ു അതിൽ വി്രശമിച്ച ിരുന്ന ു. ഉല പ്പത്ത ി 1:1–2:3.

മുൻവചനങ്ങൾ സൃഷ്ടിയുടെ സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിന് സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തിയുണ്ടെന്ന കാര്യം അവ ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

> സകല ഭൂമിയും യഹോവയെ ഭയപ്പെടട്ടെ; ലോകത്തിലെ സകല നിവാസികളും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ വിസ്മയഭക്തിയോടെ നിലക്കട്ടെ. അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു; അവൻ കല്പിച്ചു; അത് സ്ഥിരമായി നിന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 33:8, 9.

ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച അതേ സൃഷ്ടിശക്തിയെയാണ് മനുഷ്യരെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ക്രിസ്തു ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

> ലോകങ്ങളെ അസ്തിത്വത്തിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തിയ സൃഷ്ടിശക്തി ദൈവവചനത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ വചനം ശക്തി പകരുന്നു; അത് ജീവനെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കല്പനയും ഒരു വാഗ്ദാനമാണ്; ഇച്ഛാശക്തിയാൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ആത്മാവിൽ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, അതിനോടൊപ്പം അനന്തനായവന്റെ ജീവൻ വരുന്നു. അത് സ്വഭാവത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപത്തിൽ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
>
> ഇങ്ങനെ പകർന്നുനൽകപ്പെട്ട ജീവൻ അതുപോലെ തന്നേ നിലനിർത്തപ്പെടുന്നു. "'ദൈവത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഓരോ വചനത്താലും' (മത്തായി 4:4) മനുഷ്യൻ ജീവിക്കും." Education, 126.

യേശുക്രിസ്തുവിന്‍റെ വെളിപ്പാട് ദൈവവചനം മനുഷ്യരിലേക്കു എങ്ങനെ എത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അത് പിതാവില്‍ നിന്നു പുത്രനിലേക്കും, പുത്രനില്‍ നിന്നു ഒരു ദൂതനിലേക്കും, ദൂതനില്‍ നിന്നു അതിനെ എഴുതി സഭകളിലേക്കു അയക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനിലേക്കും വരുന്നു. വെളിപ്പാടിന്‍റെ പുസ്തകത്തിന്‍റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആശയവിനിമയപ്രക്രിയ, ദൂതന്മാര്‍ ഏണിയില്‍ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന യാക്കോബിന്‍റെ ഏണിയാല്‍യും ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു എണ്ണ എത്തിക്കുന്ന സഖറിയാവിന്‍റെ രണ്ട് സ്വര്‍ണ്ണനാളങ്ങളാലും അത് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയപ്രക്രിയ ബൈബിള്‍ പ്രവചനത്തിലെ ഒരു വിഷയമാണ്; പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശത്തില്‍ സര്‍വ്വബ്രഹ്മാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിശക്തി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാടിന്‍റെ ഒന്നാം അധ്യായത്തിലെ ആശയവിനിമയപ്രക്രിയയില്‍, സഭകള്‍ക്കു കൈമാറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തില്‍ ഒരു ലവൊദിക്യനെ ഒരു ഫിലദെല്‍ഫ്യനായാക്കി മാറ്റാനുള്ള ശക്തി ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

പഴയനിയമത്തിന്‍റെയോ പുതിയനിയമത്തിന്‍റെയോ ആരംഭമോ അവസാനമോ നാം പരിഗണിക്കട്ടെ, സന്ദേശം അതേ ഒന്നാണ്. ദൈവം അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പിന്‍റെ സന്ദേശം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; കേള്‍ക്കുന്നവര്‍ അത് കേട്ടു പാലിക്കുന്നുവെങ്കില്‍, അതില്‍ ദൈവത്തിന്‍റെ സൃഷ്ടിശക്തി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇത് നിവര്‍ത്തിക്കുന്ന സന്ദേശം ആല്‍ഫയും ഒമേഗയും എന്ന ദൈവിക ഘടനയ്ക്കുള്ളില്‍ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരംഭം, മദ്ധ്യം, അവസാനവും. “സത്യം” എന്ന വചനം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒന്നിച്ചുചേരുന്ന മൂന്ന് എബ്രായ അക്ഷരങ്ങള്‍ നിത്യസുവിശേഷമാണ്; ആ അക്ഷരങ്ങളും അവയുടെ അര്‍ത്ഥങ്ങളും, അവ പരസ്പരം ചേര്‍ന്നപ്പോള്‍ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന വചനവും, ആല്‍ഫയും ഒമേഗയും ആയ സിദ്ധാന്തത്തെയും അതുപോലെ ആ ഒരാളെയും പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. ഇത് അവന്‍റെ സൃഷ്ടിശക്തിയെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. സൃഷ്ടിവിവരണത്തിന്‍റെ അവസാനത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങള്‍, “സത്യം” എന്ന വചനം രൂപപ്പെടുന്ന ക്രമത്തില്‍ തന്നെയുള്ള ആ മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാല്‍ ഓരോന്നും ആരംഭിക്കുന്നു.

സൃഷ്ട ിവിവരണത്ത ിന്‍റെ അവസാനഭാഗമായിരിക്ക ുന്ന ആ മൂന്ന ് വാക്ക ുകള്‍ ചേര്‍ന്ന ാല്‍ “സത്യ ം” എന്ന പദം രൂപപ്പെ ടുന്ന മൂന്ന ് അക്ഷ രങ്ങ ളോടെയാണ് ആരംഭിക്ക ുന്ന ത്. ആ വചനത്ത ിലെ അവസാ
മൂന്ന ് വാക്ക ുകള്‍ ്ര കമമായി א (Aleph), מ (Mem), ת (Tav) എന്ന അക്ഷ രങ്ങ ളാ
ആരംഭിക്ക ുന്ന ു. ആ മൂന്ന ് വാക്ക ുകള്‍ “ദൈവം,” “സൃഷ്ട ിച്ച ു,” “ഉണ്ട ാക്ക
എന്ന ിങ്ങ നെയാണ് വിവര്‍ത്ത നം ചെയ്യ പ്പെ ടുന്ന ത്. ്ര കമമായി א (Aleph), מ
(Mem), ת (Tav) എന്ന അക്ഷ രങ്ങ ളാല്‍ ആരംഭിക്ക ുന്ന ഈ മൂന്ന ് വാക്ക
സൃഷ്ട ിവിവരണത്ത ിന്‍റെ സമ്പ ൂര്‍ണ്ണ തയെയും ്ര കമബദ്ധ തയെയും
കൂടുതല്‍ ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ു. ഈ മാതൃകയെ ഹീ്ര ബു പാഠത്ത ിന്‍റെ

ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ഭാഷാപര സവിശേഷതയായി യെഹൂദ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൃഷ്ടിയുടെ കഥ “ആദിയിൽ” എന്ന വാക്കുകളാൽ ആരംഭിക്കുന്നു; അൽഫയും ഒമേഗയും, ആദിയും അന്തവും, ആദ്യനും അവസാനനും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്ന് വാക്കുകളാൽ അത് അവസാനിക്കുന്നു. ഉല്പത്തി സാക്ഷ്യത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിശക്തി, അത്ഭുതകരനായ ഭാഷാവിദഗ്ധന്റെ ഒപ്പോടെ ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനം സംഭവിക്കുന്നതിനെ ഉദാഹരിക്കുന്ന ആ കാര്യത്തിന്റെ ആദ്യം തന്നെയാണെന്ന സത്യത്തെയാണ് പ്രവാചകനായ യോഹന്നാൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത്; കാരണം, അന്നുള്ളതിനെ അദ്ദേഹം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ, വരാനിരിക്കുന്നതെയും ഒരേസമയം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പഴയ നിയമത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏലീയാവിന്റെ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശം, ഞായറാഴ്ച നിയമസങ്കടത്തിന്റെയും സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അതേ പ്രവചനാത്മക തത്വത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

“ആദ്യം പരാമർശിക്കുന്ന നിയമം” എന്നും അത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സമസ്തവും “ഇപ്പോഴത്തെ സത്യം” സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ട “ചട്ടക്കൂട്” ആകുന്നു. ആ ചട്ടക്കൂട് “ആദ്യം പരാമർശിക്കുന്ന നിയമം” തന്നെയാണ്; അതു ദൈവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണ്.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലും അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലും, ആദ്യത്തേത് അവസാനത്തേതിനെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, അത്ഭുതകരമായ സമാന്തരങ്ങൾ നാം കാണുന്നു. ദാനിയേൽ പുസ്തകം, രഹസ്യങ്ങളുടെ അത്ഭുതകരമായ സംഖ്യാഗണകൻ എന്നർഥമുള്ള പാല്മോണി എന്ന നാമം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, യേശുവിന്റെ ഒരു ഗുണവിശേഷം മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു. ദാനിയേൽ, യേശുവിനെ മീഖായേൽ മഹാദൂതൻ എന്ന നിലയിലും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ദാനിയേലിന് സമാനമായതുതന്നെ ചെയ്യുന്നതിനായി യോഹന്നാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു; അവൻ ഗണിതത്തിന്റെ അധിപനെയോ ദൂതന്മാരുടെ നേതാവിനെയോ അല്ല, ഭാഷയുടെ അധിപനെയാണ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ അക്ഷരമാലയുടെ അധിപനായി നാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും ദീർഘമായ അധ്യായമായ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119 നാം പരിഗണിക്കണം.

സങ്ക ീർത്ത നം 119 ഒരു അക്ഷ രമാലാ ക്രമത്ത ിലുള്ള അ ക്രേ ാസ്റ്റ ി
അതായത്, ഓരോ എട്ട ് വാക്യ ങ്ങ ളടങ്ങ ിയ വിഭാഗത്ത ിന്റെയും
ആദ്യ ാക്ഷ രങ്ങ ൾ ഒരേ അക്ഷ രത്തേ ാടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു. എ ബ്രായ
അക്ഷ രമാലയിൽ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ു അക്ഷ രങ്ങ ൾ ഉള്ള തിനാൽ, എട്ട
വാക്യ ങ്ങ ളുള്ള ഇരുപത്ത ിരണ്ട ു വിഭാഗങ്ങ ൾ ഉണ്ട ാകുന്ന ു. ഓരോ
വിഭാഗവും അക്ഷ രമാലാ ക്രമത്ത ിൽ അതതിന്റേതായ അക്ഷ രത്തേ ാടെ
ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; തുടർന്ന ്, ആ അക്ഷ രത്ത ിനു കീഴിൽ
നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന എട്ട ് വാക്യ ങ്ങ ളും അതേ അക്ഷ രത്തേ
തുടങ്ങ ുന്ന ത്. ഓരോ അക്ഷ രത്ത ിനും എട്ട ് വാക്യ ങ്ങ ൾ ഉള്ള തിനാ
എ ബ്രായ അക്ഷ രമാലയിലെ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ു അക്ഷ രങ്ങ ൾ ഗുണം എ
വാക്യ ങ്ങ ൾ എന്ന തിന്റെ ഫലം നൂറ്റ ിയെഴുപത്ത ാറ് വരികളാകുന്ന ു. ഈ
സങ്ക ീർത്ത നം, കലഹത്ത ിന്റേതല്ല , ക്രമത്ത ിന്റേതായ ദൈവമായ
ദൈവത്തേ ാടുള്ള അനുസരണത്തെ ഊന്ന ിപ്പ റയുന്ന ു (അതുകൊണ്ട
ഈ അ ക്രേ ാസ്റ്റ ിക് ഘടന).

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119-ൽ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന പ്രമേയം ദൈവവചനം സർവസമൃദ്ധവും സമ്പൂർണ്ണമായി പര്യാപ്തവുമാണെന്ന ആഴത്തിലുള്ള സത്യമാണ്. ഈ സങ്കീർത്തനമൊട്ടാകെ ദൈവവചനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന എട്ട് വ്യത്യസ്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു: ന്യായപ്രമാണം, സാക്ഷ്യങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, ചട്ടങ്ങൾ, കല്പനകൾ, ന്യായവിധികൾ, വചനം, നിയമങ്ങൾ. ഏകദേശം ഓരോ വാക്യത്തിലും ദൈവവചനം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119 തിരുവെഴുത്തുകളുടെ സ്വഭാവത്തെ മാത്രം ഉറപ്പിക്കുന്നതല്ല, ദൈവവചനം ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം സ്വഭാവത്തെ തന്നെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അത് ഉറപ്പിക്കുന്നു. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119-ൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ഈ ഗുണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

1. 1. നീതി (വാക്യങ്ങൾ 7, 62, 75, 106, 123, 138, 144, 160, 164, 172)
2. 2. വിശ്വസ്തത (വചനം 42)
3. 3. സത്യസന്ധത (വാക്യങ്ങൾ 43, 142, 151, 160)
4. 4. വിശ്വസ്തത (വാക്യം 86)
5. 5. മാറ്റമില്ലായ്മ (വാക്യം 89)
6. 6. നിത്യത്വം (വാക്യങ്ങൾ 90, 152)
7. 7. വെളിച്ചം (വാക്യം 105)
8. 8. വിശുദ്ധി (വാക്യം 140)

ഈ സങ്ക ീർത്ത നം രണ്ട ് ഭാഗ്യ പ്രഖ്യ ാപനങ്ങ ളാൽ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു. “ഭാഗ്യ വാന്മ ാർ” അവർ തന്നേ —അവരുടെ വഴികൾ നിഷ ്കളങ്ക മായവർ, ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണ പ്രകാരം ജീവിക്ക ുന്ന വർ, അവന്റെ ചട്ട ങ്ങ ളെ കാത്ത ുസൂക്ഷ ിച്ച ് പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തേ ാടെ അവനെ അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന വർ. ഈ മഹത്ത ായ സങ്ക ീർത്ത നത്തെ ിൽ നമുക്ക പാഠങ്ങ ൾ ഇവയാണ്. ദൈവവചനം നമ്മെ ജ്ഞ ാനികളാക്ക ുവാനും,

നീതിയിൽ പരിശീലിപ്പ ിക്ക ുവാനും, സകല സത്കർമ്മ ങ്ങ ൾക്ക ുമായി സമ്പ ൂർണ്ണ രായി സജ്ജ രാക്ക ുവാനും പര്യ ാപ ്തമാണ് (2 തിമൊഥെയൊസ് 3:15–17).

തീർച്ചയായും, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 119 മതലോകത്തിൽ ഇപ്പോഴും കൂടുതലായി തീർപ്പാകാതെ നിൽക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതിന് ബൈബിളിലെ മധ്യവാക്യം ഏതാണ്, ബൈബിളിലെ മധ്യഅധ്യായം ഏതാണ് എന്നതുമായാണ് ബന്ധമുള്ളത്. നിങ്ങൾ ഇന്റർനെറ്റിൽ തിരഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ ഏത് ബൈബിൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയതും അതുപോലുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചതുമായ വിവിധ വാദങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താനാകും. ഈ തർക്കത്തിലെ ഓരോ നിലപാടിന്റെയും പ്രശ്നം ഇതാണ്: ബൈബിളിന്റെ മധ്യം എന്ന നിർവചനം—അത് ഒരു വാക്യമാകട്ടെ, ഒരു അധ്യായമാകട്ടെ—നിർവചിക്കപ്പെടേണ്ടത് ബൈബിളിന്റെ കർത്താവിനാലാണ്; ബൈബിളിന്റെ മനുഷ്യവിദ്യാർത്ഥിയാലോ വിമർശകനാലോ അല്ല.

എല്ലാറ്റിനും ഒരു ആരംഭവും അവസാനവും ഉണ്ടെന്ന് ബൈബിൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. സകലത്തിനും ഒരു കാലമുണ്ട്.

> എല്ലാറ്റിന്നും ഒരു കാലമുണ്ട്; ആകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള സകലകാര്യത്തിനും ഒരു സമയമുണ്ട്: ജനിപ്പാൻ ഒരു സമയം, മരിപ്പാൻ ഒരു സമയം; നട്ടുപിടിപ്പാൻ ഒരു സമയം, നട്ടതു പിഴുതുകളയാൻ ഒരു സമയം. സഭാപ്രസംഗി 3:1, 2.

ജനിക്കേണ്ട ഒരു സമയവും മരിക്കേണ്ട ഒരു സമയവും ഉണ്ട്; എങ്കിലും, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിന്റെയും അവസാനത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ നടക്കുന്ന ജീവിതവും ഉണ്ട്. ജനനം ഒരു ക്ഷണിക നിമിഷമാണ്; അതുപോലെ മരണവും. ജീവിതം ആ മദ്ധ്യഭാഗമാണ്; സാധാരണമായി, നാം ജനിക്കുന്ന സമയത്തോടും നാം മരിക്കുന്ന സമയത്തോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രം വളരെ കൂടുതലായിരിക്കുന്നു.

"ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമത്തിൽ" മദ്ധ്യഭാഗത്തിന് സാധാരണയായി ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയുംക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായ സാക്ഷ്യമുണ്ട്. ബൈബിളിലെ ഒരു ഏക വാക്യത്തെയോ അധ്യായത്തെയോ കണ്ടെത്തി അതിനെ മദ്ധ്യം എന്നു നിർവചിക്കുന്നത്, ആരംഭവും അവസാനവും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമയത്തിലെ ബിന്ദുക്കളായിരിക്കുമെങ്കിലും, ബൈബിളിലെ തെളിവുകളെ അവഗണിക്കുന്നതാകുന്നു; മദ്ധ്യം സാധാരണയായി ഒരു സമയപരിധിയായിരിക്കും. തീർച്ചയായും, ആരംഭവും അവസാനവും മദ്ധ്യവും പരസ്പരം ഒത്തുനിൽക്കും; എങ്കിലും പലപ്പോഴും അവസാനത്തിലെ അതേ വഴിക്കുറി ആരംഭത്തിന്റേതിന്റെ വിപരീതമായിരിക്കും.

യേശു സ്നാപകനായ യോഹന്നാനെ ഏലിയാവെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു; അവരും ഇരുവരും ഒരേ പ്രവചനാത്മക സംഭവക്രമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏലിയാവിനെ ദുഷ്ടസ്ത്രീയായ യേസബേൽ പീഡിപ്പിച്ചു; ഏലിയാവിനെ തടവിലാക്കി കൊല്ലുവാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചു, എങ്കിലും അതു അവൾ ഒരിക്കലും സാധിച്ചില്ല. ഏലിയാവിന്റെ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്ന യോഹന്നാനെയും ദുഷ്ടസ്ത്രീയായ ഹെരോദ്യാ തടവിലാക്കി കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു; അവൾ അതു സാധിച്ചു. ഏലിയാവും യോഹന്നാനും പരസ്പരം മാറ്റിവെക്കാവുന്ന പ്രതീകങ്ങളാണ് എന്നിരുന്നാലും അവർക്കു ചില പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകൾ പരസ്പ വിപരീതങ്ങളായിരുന്നിട്ടും തമ്മിൽ സമാന്തരമായി നിൽക്കുന്നു. ഏലിയാവ് മരിച്ചില്ല; യോഹന്നാൻ മരിച്ചു. പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടുന്ന പ്രവചനാത്മക അടയാളങ്ങൾ പലപ്പോഴും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായിരിക് എന്നതു മനസ്സിലാക്കുന്നതു, കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ബൈബിളിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 118 ആണെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുന്നു.

നാം ഇതുവരെ നിർവചിച്ചുവരുന്ന രീതിയിൽ "ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമം" എന്ന സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ബൈബിളിന്റെ നടുവിന്റെ ആരംഭം സങ്കീർത്തനം 117 ആണെന്ന് കാണുന്നു; അത് ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും ചെറുതായ അധ്യായമാണ്, രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ. അതിനു പിന്നാലെ 118-ആം അധ്യായം വരുന്നു; അതാണ് ബൈബിളിന്റെ നടുവ്. 118-ആം അധ്യായത്തിനു പിന്നാലെ 119 വരുന്നു; അത് ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ അധ്യായവും ബൈബിളിന്റെ നടുവിന്റെ അവസാനവും ആകുന്നു. അത്ഭുതകരനായ ഭാഷാശില്പി തുടക്കത്തെ ഏറ്റവും ചെറുതായ അധ്യായത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; തുടർന്ന് അവസാനത്തെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ അധ്യായത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അവ പരസ്പരം വിരുദ്ധസ്വഭാവമുള്ള രണ്ടു അധ്യായങ്ങളാണ്. ആരംഭം വിത്താണ്; അവസാനമോ, നടുവിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സകല സാക്ഷ്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ പൂർണ്ണപരിപക്വമായ ചെടി വികസിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം ആകുന്നു. സങ്കീർത്തനം 117 ശ്രദ്ധിക്കുക.

> സകല ജാതികളേ, യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ; സകല ജനങ്ങളേ, അവനെ പ്രശംസിപ്പിൻ. അവന്റെ കരുണാനിർഭരമായ ദയ ഞങ്ങളോടു മഹത്തായിരിക്കുന്നു; യഹോവയുടെ സത്യം എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു. യഹോവയെ സ്തുതിപ്പിൻ. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 117:1, 2.

നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഈ വാക്ക് രണ്ടാം വാക്യ "സത്യം" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇത് ബൈബിളിന് നടുവിന്റെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു (ബൈബിളിന്റെ നടുവ് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 117–119 ആകുന്നു). ആ നടുവിന്റെ അവസാനം സങ്കീർത്തനം 119 ആകുന്നു. സങ്കീർത്തനം 118 നടുവിന്റെ നടുവാകുന്ന

സങ്കീർത്തനം 118 ബൈബിളിലെ ഏറ്റവും ചെറുതുമായും ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയതുമായ അധ്യായങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു; അവയിൽ ആരംഭമായ ഏറ്റവും ചെറുതായ അധ്യായം “സത്യം” എന്ന വാക്കിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആ വാക്ക് നിത്യ സുവിശേഷത്തിന്റെ പടികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാൽ രൂപംകൊണ്ട അവ സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ചട്ടക്കൂടുമാകുന്നു. ഈ ചട്ടക അൽഫയും ഒമേഗയും ആയ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന തത്ത്വമാകുന്നു.

മദ്ധ്യഭാഗത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമായ 119-ാം അധ്യായം ബൈബിളിന്റെ നടുവിൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു അക്ഷരമാലാക്രമത്തിലുള്ള അക്രോസ്റ്റിക്കാണ്; അതിലൂടെ അത്ഭുതകരമായ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. 119-ാം അധ്യായത്തിൽ ഒരേ വാക്ക് നാലു പ്രാവശ്യം “സത്യം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

> സത്യത്തിന്റെ വചനം എന്റെ വായിൽനിന്നു ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി എടുത്തുകളയരുതേ; എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ ന്യായവിധികളിൽ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു. വാക്യം 43.
>
> നിന്റെ നീതി നിത്യനീതിയാകുന്നു; നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം സത്യമാണ്. വാക്യം 142.
>
> കർത്താവേ, നീ സമീപത്താകുന്നു; നിന്റെ സകല കല്പനകളും സത്യമാണ്. വചനം 151.
>
> ആരംഭംമുതൽ തന്നേ നിന്റെ വചനം സത്യമാണ്; നിന്റെ നീതിയുള്ള ന്യായവിധികളിൽ ഓരോന്നും എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നു. വാക്യം 160.

ഈ വാക്യങ്ങളിലുള്ള സത്യം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ഒരു നിയമമാണ്; അത് ആരംഭത്തിൽനിന്ന് അവസാനം തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. ആ വാക്യങ്ങളിലുള്ള സത്യം എന്തെന്നാൽ, ആൽഫയും ഒമേഗയും താൻ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ചെയ്തതുപോലെ ബൈബിളിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തും തന്റെ ഒപ്പ് പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യനും അവസാനനും ഉള്ള ആ ഒപ്പാണ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള “ചട്ടക്കൂട്.” മദ്ധ്യഭാഗത്തിലെ അവസാന ഭാഗത്തിൽ “സത്യം” എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്ന നാല് വാക്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു; എങ്കിലും നാലാമത്തെ പരാമർശം “true” എന്നർത്ഥത്തിൽ ലളിതമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ നാല് വാക്യങ്ങളിൽ അവസാനത്തേതായ അന്തിമ വാക്യം, “ആരംഭംമുതൽ” ആ വചനം “സത്യം” ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ആദിയിൽ, ഉല്പത്തി ഒന്നും രണ്ടും അധ്യായങ്ങളിലെ സൃഷ്ടി വിവരണത്തിൽ, “സത്യം” എന്ന വാക്ക് നേരിട്ട് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, സൃഷ്ടി വിവരണത്തിന്റെ അവസാന മൂന്ന്

വാക്ക ുകളിൽ അത് ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; കാരണം ഓരോ വാക്ക ും ്രകമമായി ആരംഭിക്ക ുന്ന ത് “സത്യ ം” എന്ന പദം രൂപപ്പെ ടുത്ത അക്ഷ രങ്ങ ളാലാണ്. ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; അവനാൽ സകലവും സൃഷ്ട ിക്ക പ്പെ ട്ട ു; ഉല ്പത്ത ിയിലെ സൃഷ്ട ിയുടെ സാക്ഷ ്യ ം “ആദിയിൽ” എന്ന വാക്ക ുകളാൽ ആരംഭിച്ച ്, ്രകിസ ്തുവിന്റെ ഒരു ഗുണവുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട സത്യ ങ്ങ ളെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന മൂന്ന ് വാക്ക ുകളാൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; യെശയ്യ ാവിൽ ആ ഗുണം തന്നെ യാണ് അവൻ ഏകസത്യ ദൈവമാണെന്ന തിനുള്ള തെളിവായി നിർവചിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ത്.

ബൈബിളിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 117–119) “സത്യം” എന്ന പദത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിലൂടെ ആരംഭം അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന സത്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 117-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. നിത്യസുവിശേഷത്തെയും മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങളാൽ ആ പദം രൂപംകൊള്ളുന്നു; കൂടാതെ സൃഷ്ടിക്കഥയുടെ അവസാനത്തെ അതു തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബൈബിളിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, അത്ഭുതകരമായ ഭാഷാവിദഗ്ധൻ അവതരിപ്പിച്ച അക്ഷരമാലയുടെ ഒരു അവതരണം കാണപ്പെടുന്നു; ഇപ്പോൾ അവന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വെളിപ്പെടുന്നതു “വെളിപ്പെടുത്തൽ” എന്ന പദത്തിന്റെ നിർവചനത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അത്. കാരണം, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത—ഒട്ടും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെയും ഇരിക്കാവുന്ന—ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു വശം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദേശമാണ്. ഈ വെളിപ്പാട് നിയമചരിത്രത്തിന്റെ രേഖകളോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്; കാരണം, നിയമചരിത്രത്തിൽ ദൈവം തന്റെ സ്വയം നാമങ്ങളിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ തെളിവുകൾ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടുന്നു, അവന്റെ ചരിത്രം വികാസം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ.

> “നിയമത്ത ിന്റെ മഹത്ത ായ സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ൾ, അതായത് ദൈവത്ത ി സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ തന്നെ യുള്ള സാരതത്ത ്വ ങ്ങ ൾ, ്രകിസ ്തു മലയിൽ ്രപസ ്താവിച്ച വചനങ്ങ ളിൽ സം്രഗഹിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവയുടെ പണിയുന്ന ഏവനും യുഗങ്ങ ളിലെ പാറയായ ്രകിസ ്തുവിന്റെ മേലാണ് പണിയുന്ന ത്. വചനം സ്വ ീകരിക്ക ുമ്പേ ാൾ നാം ്രകിസ ്തുവിനെയാണ് സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന ത്. ഇങ്ങ നെ അവന്റെ വചനങ്ങ ളെ സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന അവന്റെ മേൽ പണിയുന്ന ുള്ള ൂ. ‘ഇട്ട ിരിക്ക ുന്ന അടിസ്ഥ ാനമല്ല ാതെ, അതായത് യേശു്രകിസ ്തുവല്ല ാതെ, മറ്റെ ാരു അടിസ്ഥ ാനവും ആർക്ക ും ഇടുവാൻ കഴികയില്ല .’ 1 കൊരിന്ത ്യ ർ 3:11. ‘നാം രക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തി മനുഷ്യ രുടെ ഇടയിൽ ആകാശത്ത ിന് കീഴെ നൽകിയിരിക്ക ുന്ന മറ്റെ ാരു നാമവും ഇല്ല .’ ്രപവൃത്ത ികൾ 4:12. ്രകിസ ്തു—വചനം, ദൈവത്ത ിന്റെ വെളിപ്പ ാട്, അവന്റെ സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ, അവന്റെ

> നിയമത്തിന്റെ, അവന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ, അവന്റെ ജീവന്റെ പ്രത്യക്ഷീകരണം—നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവം നമുക്കു പണിയുവാൻ കഴിയുന്ന ഏക അടിസ്ഥാനമാണ്." മൗണ്ട് ഓഫ് ബ്ലെസിംഗ്സ്, 148.

തീർച്ചയായും, ഈ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിയും വളരെ അധികം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്; എങ്കിലും നാം ഇവിടെ നിർത്തുന്നു.